

Viss pa jaunam vecās skaņās

Vakar, 1. jūlijā, ar deviņām balsīm par Inga Bērziņa atkārtoti kļuva par Kuldīgas novada domes priekšsēdi.

Jaunās Kuldīgas novada domes pirmā sēde aizvadīta klātienē, ievērojot visus epidemioloģiskos noteikumus.

„Tāpat kā līdz šim strādāsim ar lielu atbildību. Domāsim par visiem novada iedzīvotājiem, lai viņi varētu būt lepni, ka dzīvo šeit,” sacīja I.Bērziņa. Partija *Kuldīgas novadam* pašvaldību vēlēšanās ieguva atbalstu no 15 deputātu vietām. Par šīs partijas kandidatūrām amatiem savu balsi atdeva arī deputāts Romāns Ernsons (Jaunā konservatīvā partija). Otra kandidāte, kas tika izvirzīta priekšsēdes amatam, bija Kristīna Ansons (Nacionālā apvienība), un par viņu nobalsoja pieci deputāti.

Par domes priekšsēdes vietnieku ievēlēts Artis Roberts (nobalsoja deviņi). „Gods kalpot novadam un Latvijai! Strādāšu no sirds, lai dzīve novadā kļūtu

vēl labāka,” tūdaļ pēc ievēlēšanas sacīja A.Roberts. Šim amatam bija izvirzītas arī Ruta Karloviča (ZZS; trīs balsis) un Loreta Robežniece (*Latvijas attīstībai*; divas balsis).

Par neatbrīvoto vietnieci, kas atbildēs arī par Skrundu un līdzšinējā novada lauku teritoriju, kļuva Nellija Kleinberga – par to nobalsoja deviņi domes kolēģi. Arī viņa ir apņēmības pilna strādāt tā, lai ikviens iedzīvotājs redz savu piederību novadam. Vēl bija izvirzīta L.Robežniece (nobalsoja pieci).

Sēdē nepiedalījās deputāte Sigita Vaivade (Nacionālā apvienība).

Izveidotas trīs pastāvīgās komitejas. Finanšu komitejā strādās 11 depu-

tātu: I.Bērziņa (vadītāja), A.Roberts (vietnieks), N.Kleinberga, K.Ansons, L.Robežniece, R.Karloviča, R.Ernsons, Baiba Mikāla, Brigita Freija, Daiga Kalniņa un Agris Kimbors. Attīstības komitejā ievēlēti septiņi: A.Roberts (vadītājs), N.Kleinberga (vietniece), D.Kalniņa, L.Robežniece, S.Vaivade, Inese Astaševska un Raimonds Lapuķis. Tikpat deputātu darbosies sociālajā, izglītības un kultūras komitejā: B.Mikāla (vadītāja), I.Astaševska (vietniece), B.Freja, S.Vaivade, R.Karloviča, A.Kimbors un Gunita Bivbāne.

Inta Jansone
Lauras Vilertes foto

KULDĪGĀ ATKAL FILMĒ.

Top režisora Andreja Ēka romantiskais komēdijseriāls *Perfektās kāzas*. → 4. lpp.

Turpinām stāstīt par Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma **absolventiem**. → 8.-9. lpp.

Kuldīdzniece **Anita Leja**: „Par novusu it kā saka: tāds plezīrs vien ir. Tomēr Latvijas sacensībās kājās jābūt 11 vai 12 stundas, pat apsēsties nav bijis laika.” → 12.-13. lpp.

Skolēni vasarā pelna un **gūst darba pieredzi**. → 10. lpp.

ŪDENĪ UZMANĪGI!

Brīdina glābējs Jānis Ķēde, kurš strādā Mārtiņsalas peldētavā.

→ 3. lpp.

Ko par darbu kovida ierobežojumos un par to atvieglojumiem saka Kuldīgas **uzņēmēji**? → 2. lpp.

Ko darīt, lai **Venta neizaugtu**? Kas jāņem vērā, iegādājoties zivju mazuļus? → 6. lpp.

Otrdien, 6. jūlijā:

- Personība: Brigita Freija.
- Aitu ganāmpulks – kuplākais Kurzemē.
- Kas jauns Rumbas pagastā.
- Cenas aug, karstums nomoka.
- Uzmanīgi ar pārtikas iegādi internetā!

REDZĒJUMS

Nedomāt tikai par sevi

Daiga Bitiniece

Nupat lasu jaunās izglītības un zinātnes ministres Anitas Muižnieces priecīgo tvītu, ka Slimību profilakses un kontroles centrs paziņojis pēdējos datus par izglītības darbinieku vakcinēšanu – potēto skaits aug. Kopā 52%. Vislielākais skaits – 73% – ir augstskolās. Skolās – 55%, savukārt visatbilstīgākie ir pirmsskolas mācību iestāžu darbinieki.

„Šoreiz tas ir stāsts nevis par mani, bet par citiem, un atbildīga rīcība ir domāt arī par apkārtējiem.”

Man jāpiekrīt valsts galvenā infektologa Uga Dumpja nupat raidījumā *Krustpunkti* teiktajam, ka mēs visi esam pusotru gadu ciešu, lai nenaslimtu tie cilvēki, kuri ir riska grupās, bet neesam guvuši nekādu lielu mācību – tik daudzi joprojām potēties vilcinās vai ir kategoriski pret to.

Uzņēmējs, četru bērnu tēvs Reinis Cepelis tviterī iekomentējis, sak', var jau teikt, ka ļaudis neuzticas Latvijas varai, tās kļūdām un attieksmei, bet, ak, vai – izskatās, ka Latvijas ļaudis neuzticas arī tam, ko dara attīstītā pasaule: „Sāku domāt, vai LV iedzīvotāju konfrontēšanās ar pasaules po-

zitivajiem procesiem nav lokāla īpatnība.”

Ticēt vai neticēt zinātnēi, ticēt vai neticēt savvēstības teorijām, deklarēt, ka tā ir katra cilvēka brīvība – rīkoties ar savu ķermeni, kā pats vēlas, skandēt, ka „es tak esmu vesels un stiprs, man nekas neķeras klāt” – jā, to katrs varam darīt. Bet pilnīgi piekrītu Jura Rubeņa teiktajam kādā no pēdējām intervijām, ka šoreiz tas ir stāsts nevis par mani, bet par citiem un ka atbildīga rīcība ir domāt arī par apkārtējiem. Es nevaru domāt tikai par sevi, jo dzīvoju sabiedrībā.

Kad satieku kādu māmiņu, kura sūkstas, ka mazuļa bērnudārza grupiņa slēgta, jo saslimusi audzinātāja; kad apkārt dzirdu vecāku izmisīgo cerību, kaut šoruden mācības nebūtu attālinātas; kad bijusi kolēģe, tagad vecmāmiņa, vairāk nekā pusgadu nav satikusi nevienu savu mazbērnu; galu galā kad no kovidā miruši man pazīstami cilvēki...

Es neiesaistos karstasinīgajās diskusijās, jo nevienam neko ne gribu, ne varu uzspiest, nelieku arī sociālajos medijos bildi, ka esmu pret kovidu vakcinēšanos. Taču es aicinu aizdomāties.

Un jokam – beigās atkal tvitera pārle. Aptiekā ienāk sieviete un atvainojas, sak', ai, masku neuzliku. „Nekas, nekā! Nāciet tik droši! Man arī vairs nav,” atbild aptiekniece. „Es jau esmu arī potēta!” priecīga saka kundze. „Ai, tad gan lieciet masku!” bažīgi iesaucas farmaceite un ātri to uzliek arī pati.

Katrīna Blaua

SEŠI PAR VIENU

Epidemioloģiskā situācija valstī uzlabojusies, un kafejnīcas un restorāni var izdomāt, kā vasarā strādāt, ievērojot visus noteikumus.

Kā atrast piemērotāko un ērtāko sistēmu ne tikai uzņēmējiem, bet arī apmeklētājiem?

AICINA KLIENTUS BŪT GODĪGIEM

1. Mārtiņš Dambergs, kafejnīcas *Rezidence Kafe „Venta”* īpašnieks:

– Mums nekas nemainās, turpināsim strādāt kā līdz šim. Visi darbinieki brīvprātīgi ir vakcinēti, jo no mūsu puses tas nebija obligāti. Apmeklētājus gan lūdzam būt godīgiem, jo QR kodus nepārbaudīsim – tas fiziski nav iespējams. Turklāt negribam cilvēkus dalīt grupās. Tiem, kuri nav vakcinēti, ienākot telpās, jāuzliek sejas maska. Tā kā mums ir terase un

gandrīz visi galdiņi ārā, mūs šīs pārmaiņas skar diezgan maz. Tā te ir specifika, ka galdiņu iekšā gandrīz nav.

Mēs ievērojam visu valstī noteikto un brīvdienās strādājam līdz 24.00, no otrdienas līdz ceturtdienai – līdz 21.00. Taču skaistos darbdienas vakaros ir iznācis strādāt arī līdz 22.00, jo apmeklētājiem esam pretimnākoši. Pirmdienās gamējam atpūšamies.

CILVĒKUS NEŠĶIRO

2. Kristaps Martinovs, kafejnīcas *Pī Cafe* īpašnieks:

– Tā kā epidemioloģiskā situācija ir svārstīga un vēl nevaram izdomāt, kā izsekot līdzī, kuri apmeklētāji ir poti saņēmuši, tikmēr strādājam kā līdz šim. Pie mums ir mīļi gaidīti gan vakcinēti, gan nevakcinēti, jo balstīties tikai uz potētājiem, lai mūsu pakalpojumu turpinātu,

diemžēl nevaram. Tā kā nevaram nodrošināt atsevišķas telpas nevakcinētajiem, piedāvājam āra galdiņus, kur mūsu gardumus nobaudīt, tāpēc iekšā sēdēt nevar. Ja iekšā sēž kāds, kurš kovidā poti saņēmis, un nevakcinētais ienāk pēc kafijas, tad mums jāiet cilvēkam, kurš sēž iekšā, palūgt uzvilkt masku. Mūsu darbinieku vairākums ir potējies.

KOVIDS DARBA STUNDAS NAV IETEKMĒJIS

3. Linda Sarja, restorāna *Bangert's* vadītāja:

– Mums ir plānots strādāt tikai terasē, nedalot cilvēkus vakcinētajos un nevakcinētajos. Iekšā pie galdiņiem var sēdēt ar īpašu rezervāciju, bet tad visiem jābūt potētiem. To mēs pārbaudīsim ar speciālu aplikāciju, pārbaudot arī personas dokumentu. Bet ārā aicināti visi bez ierobežojumiem.

Kolektīvā esam daļēji vakcinēti, jo ir tādi, kas ir kategoriski *pret*, bet mēs to nevaram ietekmēt. Dažiem vakcinēšanās vēl ir procesā. Darba laiks principā nav mainījies – arī šajā vasarā strādājam katru dienu. Vienīgais ierobežojums: vēlākais ir līdz 24.00. Darbdienās iznāk strādāt līdz 23.00, bet brīvdienās līdz pusnaktij.

VISIEM VIETA IR TERASĒ

4. Toms Egle, alus darītavas *Duna* īpašnieks:

– Rīkosimies saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 360 *Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai*. *Duna Brewery* uzņem viesus tikai pagalmā. Darba laiks mums ir diezgan mainīgs, tāpēc aktualitātēm var sekot līdz

sociālajos tīklos. Nerīkosim nekādus nelikumīgus vai likumīgus publiskus pasākumus, kuros jāpērk biļetes. Darbojamies kā jebkura cita kafejnīca, restorāns ar terasi. Domāju, ka visi no kovidā tēmas jau ir noguruši, tāpēc neko daudz teikt nevēlos. No manas puses būtu nekorekti komentēt darbinieku izvēli par vakcinēšanos, jo tā ir katra cilvēka brīva izvēle.

STRĀDĀS KĀ IEPRIEKŠ

5. Dace Nelsonsone, kafejnīcas *The Marmalade* līdzīpašniece:

– Ēdienu pasniedzam tikai līdzņemšanai. Uz vietas neviens nesēž. Mēs cilvēkus nešķīrojam un potēšanas pasi nepārbaudīsim. Domājām sākumā darba laiku pagarināt, bet sapratām, ka tas nav aktuāli, jo vakarā neviens konditoreju

negrib – labāk grib padzert vīniņu un uzkost gaļiņu. Mums arī nav, kur uzlikt vasaras terasi, tāpēc strādāsim kā tagad. Paši esam daļēji potēti. Piespiest nevienu nevar – tā ir brīva griba. Patiesībā nekas jau nemainās, jo arī potētājiem jāvelk sejas maska. Tāpēc turpināsim strādāt un izbaidīsim vasaru.

„NEESAM VAKCINĒTI UN TO NEGRIBAM”

6. Dzintra Lādēna, kafejnīcas *Kursas zeme* vadītāja:

– Mēs domājam strādāt tikai terasē. Apsveram domu par ātrajiem kovidā testiem lietainā laikā: nevakcinētie, kuri grib sēdēt iekšā pie galdiņiem, nodod ātro testu. Vēl doma ir par to, ka iekšā pie galdiņiem var sēdēt vakcinētie, bet tie, kas nav, ievēro divu metru distanci un velk sejas masku. Tomēr mēs nevēlamies cilvēkus šķīrot. Patiesībā to potēšanas sertifikātu ir prob-

lemātiski pārbaudīt. Likumi ir pieņemti, bet tie ir neizpildāmi. Tas aizņem ļoti daudz laika.

Mēs kolektīvā neesam vakcinēti. Nepiekrītam tam, jo tā ir brīva izvēle, tomēr valsts cenšas to piespiest. Ne visiem veselība to ļauj, un ir arī tādi cilvēki, kuri patiesi to nevēlas. Kovidā mūsu darba laiku nav ietekmējis, strādājam tāpat kā pagājušajā vasarā: nedēļas nogalēs līdz 23.00, darbdienās līdz 21.00.

Katrīna Blaua

MANUPRĀT

Dūla nav vecmāte!

Pasakot, ka mācos par dūlu, atbildē saņemu vienu un to pašu: „Vai dūla ir vecmāte?” Nē! Vecmāte ir medicīnas persona, bet dūlas uzdevums ir emocionāls atbalsts grūtniecības laikā, dzemdībās un pēcdzemdību periodā. Pats vārds *dūla* cēlies Senajā Grieķijā un nozīmē pieredzējušu sievieti, kura palīdz citai. Viņa ir atbalsta persona, bet nesniedz medicīnisku atbalstu. Savukārt PEP jeb pirmās emocionālās palīdzības mamma sniedz profesionālu atbalstu māmiņām ar mazuli no dzimšanas līdz trīs gadu vecumam. Ir ļoti svarīgi par to runāt arvien vairāk un skaļāk, lai cilvēki sadzirdētu un saprastu atšķirību, jo tas ir tik ļoti noderīgi ikvienai ģimenei. Es agrāk nepiekrītu cilvēku teiktajam, ka pats grūtākais sākas tikai pēc dzemdībām. Man šķita otrādi: dzemdības ir grūtākais, kam sievietei jāiet cauri, un bērnu audzināšana ir iestrādāts instinkts – to prafīsi gribot negribot. Ar pirmo bērnu kādu laiku tā arī domāju un, iespējams, domātu joprojām, ja nebūtu sākusi mācīties par dūlu un iepazīt savus istos cilvēkus, kuri man tomēr parādīja, ka *šitā nebūs*. No sirds iesaku visiem atcerēties manu šībrīža galveno atziņu: mēs katrs darām to, ko tai brīdī uzskatām par labāko, jo citādi tad neprotam.

Katrīna Blaua

RUNĀ SPECIĀLISTS

Karstums vairo pārgalvību

Jānis Kēde, Mārtiņsalas peldētavas glābējs Kuldīgā

Pēc maniem novērojumiem šogad cilvēki uz ūdeņiem ir daudz neuzmanīgāki un neapdomīgāki. Īpaši tas attiecināms uz ģimenēm ar bērniem. Bija gadījums, kad tēvs ar bērniem devās ūdenī un cīnījās pret straumi, neizvērtējot savas spējas, tāpēc devos palīgā. Arī kolēģis izgāba slīkstošu bērnu, kas neapjuka un sauca palīgā. Ir bijuši vairāki ģībšanas gadījumi pārkāršanas dēļ. Citi cenšas upi pārpeldēt un pusceļā saprot, ka pietrūkst spēka.

Ūdenī jāuzvedas uzmanīgi, īpaši upē. Tas nav baseins, par kuru zināms, kas apakšā. Upē ir straume, pret kuru grūti peldēt, un grunts ir akmeņaina. Mārtiņsalas peldētavā ir daudz paslēpto akmeņu, par kuriem daudzi nemaz nezina. Daudz iebraucēju nedēļas nogalē pie upes atpūšas, bet nepārzina tās spēku un to, kas apakšā. Uz galvas noteikti nevajadzētu lēkt, un jebkāda neuzmanīga lēkšana var beigties ar sekām.

Lielā mērā pie pārgalvības vainojams karstums, jo tas ir ilgstošs un cilvēki daudz uzturas saulē, pārkārst. Nesen bija +34 grādi ēnā, tad saulē varēja *izcepties* jau pēc pāris minūtēm. Svarīgi dzert daudz šķidrums un vairāk laika tomēr pavadīt ēnā. Nekādā gadījumā nevajadzētu sauļot-

ties un atrasties saulē dienas karstākajās stundās no 12.00 līdz 15.00. Daudzi izvēlas to laiku pavadīt ūdenī, bet arī tad jāzina mērs, jo galva tāpat var pārkārst. Svarīgi ir neiet peldēt alkohola reibumā. Tāpat, ja gadījies pārkārst, ūdenī jāiet lēnām, citādi viegli var dabūt krampjus. Nevajadzētu peldēt aiz bojām, tāpat arī negaisa un stipra vēja laikā.

Sezonā glābēju darba laiks ir no 10.00 līdz 22.00, bet pārējā laikā te neviena nav un viss ir uz katra paša atbildību. Ja ir vēlme peldēties naktī, nevajag to darīt tālu no krasta, jo tumsā viegli apjukt.

Ventas rumba nav mūsu atbildības zona, tāpēc uzmanību koncentrējam uz peldvietu. Bet vasarā rumba ir kā gājēju ceļš – daudzi iet pāri šurpu turpu. Tas nav nekas slikts vai aizliedzams, bet jābūt uzmanīgiem, īpaši straumē. Pavasarī un pēc lietus cilvēki jūtas pārsteigti, ka ūdens pēkšņi ir pāri celim, jo vasarā līmenis ir krietni zemāks. Jo dziļāks ūdens, jo spēcīgāka straume.

Lūgums arī vecākiem ar bērniem rīkoties apdomīgi gan peldvietā, gan uz rumbas. Man nav bijusi pieredze ar bīstamiem gadījumiem, taču ir dzirdēts, ka cilvēki mēģinājuši ar laivu piepeldēt rumbai tuvāk un straume parāvusi zem ūdens.

Ventas rumba nav mūsu atbildības zona, tāpēc uzmanību koncentrējam uz peldvietu. Bet vasarā rumba ir kā gājēju ceļš.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

27. jūnijā bija Pasaules neredzīgo un nedzirdīgo diena. Vai esam iecietīgi un saprotoši pret cilvēkiem ar īpašām vajadzībām?

Igors Serdjukovs, Kuldīgas invalīdu biedrības *Tu vari* priekšsēdis:

– Pēdējā laikā esmu novērojis: jo vairāk mēs uzrodamielējam, jo vairāk mūs pieņem. Uzskatu, ka cilvēki ir izpalīdzīgi un saprotoši. Mūsu biedrībai ar domi ir līgums: ja pilsētā kaut ko būvē vai pārbūvē, dome nāk pie mums to saskaņot. Dodam savu akceptu, vai tas mums ir ērti vai nav. Arī darbu pabeidzot, kopā ar domi ejam skatīties, vai cilvēkiem ratiņkrēslā uzbūvēts pieņemami. Ja ne, tad celtnieki nāk pretī un pārtaisa. Tā te Kuldīgā ir – bez mums nekas nenotiek.

Pa bruģi, protams, grūti pārvietoties, bet tam bruģim, kas pie pilsētas domes, gar maliņu ir uzlikts pārsegs, un to mēs izdarījām speciāli, lai ratiņkrēslā vieglāk. Bruģis uz ielām pārsvarā ir šķeltais, un pa to pabraukt ir krietni ērtāk. Mums jau tomēr pašiem jānāk pretī, jo te tomēr ir vecpilsēta. Rīgā cilvēkiem ratiņkrēslā ir daudz sarežģītāk, bet Kuldīgā par mums domā, un Bērziņas kundzei cepuri nost!

Krišis Šteinbergs, bezdarbnieks:

– Diemžēl nav saprotoši. Šoferi un tie, kas brauc ar elektroskrejriteņiem, pret neredzīgajiem nav uzmanīgi – brauc un nemaz neskatās, bet neredzīgajiem jau tā grūti paiet. Par cilvēkiem ratiņkrēslā domāts vairāk: viņiem ir daudz vieglāk pārvietoties pa ceļu un tikt visur iekšā. Domāju, ka mūsu pilsētā nav lielas grūtības. Man reiz bija saskare ar cilvēku, kuram bija vēzis un grūti aiziet uz tualeti, tad es viņam palīdzēju. Lai tauta būtu saprotošāka pret cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, jāsaņem valdību. Tā pilnīgi jānomaina, jo tie, kas ieņēmuši galvenos krēslus, domā tikai par savām ērtībām, ne par sabiedrību. No apakšas to nevar izdarīt – tam jānāk no augstāk stāvošajiem. Un, kad viņi sāks darīt citādāk, tad arī sabiedrība sekos līdzi.

Skaidrīte Jumiķe, pensionēta skolotāja:

– Man tiešām šķiet, ka sabiedrība šos cilvēkus pieņem. Agrāk jau visi domāja, ka nemaz nav tādas *šķiras* kā cilvēki ar īpašām vajadzībām, bet tagad viņus uz ielām pieņem. Domāju, ka pilsētā daudz ir padomāts par cilvēkiem ratiņkrēslos, visas iestādes un veikali primāri domā, lai viņiem ērti. Novēlu visiem veselību un šiem cilvēkiem – vairāk iziet ielās! Trīs gadus strādāju ar bērniem ar īpašām vajadzībām, kuri bija ratiņos. Mums, skolotājiem, tā bija liela pieredze un pašiem sava skola – mēs no viņiem mācījāmies daudz vairāk nekā viņi no mums. Mana pieredze rāda, ka cilvēki ar īpašām vajadzībām ir bezgala jauki un sirsnīgi.

Arta, skolotāja no Saldus:

– Man šķiet, ka sabiedrība kļūst saprotošāka, un tas tiešām priecē. Cilvēki *citādos* beidzot pieņem. Meitenīte, kurai ir īpašas vajadzības, gāja skolā, kurā es mācīju, un no pārējiem bērniem varēja novērot patiesi lielu līdzietību – viņi bija priecīgi citiem palīdzēt. Saldū, šķiet, kļūst arvien labāka situācija. Agrāk varēja novērot ļoti stāvās nobrauktuves, kas cilvēkiem ratiņkrēslā sagādāja grūtības, taču tagad, šķiet, par to pilsētā ir padomāts. Bet droši vien ne visur. Skolēniem varētu būt interesants ZPD (zinātniski pētnieciskais darbs – red.) par šo tēmu un pilsētas infrastruktūru.

Aira Rūrāne, pasniedzēja augstskolā:

– Es domāju, ka cilvēki kļūvuši daudz saprotošāki nekā pirms 20 gadiem. Paši cilvēki ar īpašām vajadzībām arvien vairāk iznāk sabiedrībā, līdz ar to mums kļūst vieglāk viņus pieņemt. Kā mēs varam pieņemt kaut ko, ko neredzam? Esmu no Rīgas, un mums uz ielām cilvēkiem ar īpašām vajadzībām vairākās vietās ir īpaši luksofori un joslas. Bet, ja paši neesam ar citādām vajadzībām, nekad nespēsīm līdz galam novērtēt, vai visa kā ir gana. Tomēr domāju, ka arvien vairāk parādās dažādas vietas, piemēram, veikali, kur cilvēkiem ratiņkrēslā tikšana iekšā ir atvieglota.

Vineta Tetere, lektore:

– Ja paskatās desmit gadus atpakaļ, tagad cilvēki ir daudz tolerantāki. Tas noteikti ir sabiedrības uzskatu maiņas rezultāts. Tagad katrs indivīds rada savu vērtību un nodod to tālāk. Kuldīgā laikam vienīgais traucēklis, ko pat es jūtu, ir vecais tilts, jo tur galos ir apaļais bruģis. Tas noteikti varētu traucēt tiem, kuri sēž ratiņkrēslā. Par to noteikti vajadzētu padomāt. Es cilvēkus nedalu – man visi ir vienādi neatkarīgi no jebkādiem faktoriem. Tiem, kam tomēr vēl ir aizspriedumi, novēlu atvērt sirdi visiem, jo mēs visi esam viens vesels.

Katrīna Blaua, Lauras Vilertes foto

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Nauda izmesta vējā

Redakcija no vairākiem Kuldīgas iedzīvotājiem saņēma satraukuma pilnu ziņu par nesenu pārbūvētās Graudu ielas malā iestādītajiem ozoliem.

„Tie izskatās briesmīgi – lapas nokaltušas, un ir nojaušams, ka jaunie koki strauji iet bojā. Vai tiešām neviens neseko tiem līdzī? Jautā viens lasītājs. Cits saka: „Braucot pa Graudu ielu, vērojams bēdīgs skats. Atšķirībā no Jelgavas ielas malā augošajiem jaunajiem ozoliem Graudu ielā teju puse ir nokaltusi. Vai tiešām neviens neaizdomājas, ka svēlmes laikā tie jālaista? Šādi stādi nemaksā lēti. Vai atkal būs vējā izmesta nauda?”

Kurzemnieks Graudu ielu apskata, un tiešām – skats paveras

bēdīgs, jo puse no iestādītajiem ozoliem izskatās nokaltusi. Sazināties ar koku ekspertu, Eiropas Arboristu padomes sertificētu arboristu, Latvijas Dendrologu biedrības viceprezidentu, ainavu tehniķi Gvido Leiburgu, kuram tiek nosūtīti bēdīgā stāvoklī esošo koku attēli. Pirmais viņa secinājums – bojāejai var būt divi iemesli: ziemā tie pārsālīti ar sāli, ko kaisa uz brauktuves, lielajā karstumā nav pienācīgi laistīti.

Ar domes sabiedrisko attiecību speciālistes Kristīnes Duļbinskas starpniecību *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* (KKP) zaļumsaimniecības vadītāja Dzintra Strazda skaidro, ka jūnijā ļoti augstā gaisa temperatūra diemžēl nenāca

par labu pērn vasaras sākumā un rudenī iestādītajiem ozoliem Graudu un Jelgavas ielā, kas vēl nav paguvuši kārtīgi iesakņoties. „Lai kā darbinieki censtos, grūti ir pagūt visus stādījumus apliet pietiekami, taču jaunie ozoli izvirzīti kā prioritāte – ziemcietēm un viengadīgajām puķēm nākas paciesties,” saka Dz.Strazda. Savukārt pašvaldības vides speciāliste Dace Jansone stāsta, ka, jūnijā uznākot karstumam, pērn stādīto kociņu lapas saulē apdegušas, tiem trūcis valgmes. KKP darbinieki tos regulāri lej, tostarp garajās Jāņu brīvdienās, taču reljefa dēļ ūdens aiztek, un tas situāciju apgrūtina. D.Jansone informē, ka otrdien pēc pašvaldības pasūtījuma iegādāti

īpaši koku laistīšanas maisi, kas ūdens aiztecēšanu mazinās, – tajos var iepildīt 75 litrus ūdens, kas pakāpeniski izplūdis uz koku saknēm, tā vietu ap jaunajiem kociņiem uzturot vienmērīgi mitru. G.Leiburģis šo darbību salīdzina ar iešanu pa tuksnesi. „Iedomājieties – jūs ejat pa tuksnesi vairākas dienas, līdz sasniedzat oāzi,” skaidro koku eksperts. „Tā vietā, lai kārtīgi padzertos un nopeldētos, jums piedāvā vēnā pilināt pa pilienam.” Viņš uzskata, ka karstajā laikā koki nav pilnvērtīgi lieti un ūdens maisi neko nedos. Zeme ap kalstošajiem ozoliem kārtīgi un regulāri jālej, apdobe jāatjauno. „Kuldīga ir valsts mērogā vērtīga pilsēta, kurā jābūt tādām

cilvēkam, kurš par apstādījumiem prot pienācīgi rūpēties,” uzskata G.Leiburģis. „Ja kāds savu darbu nav līdz galam izdarījis un skaitās savas jomas speciālists, viņš nevar kā politikā vienkārsi *atrakstīties* un ne par ko neatbildēt.” Kuldīgas attīstības aģentūra ziņo: ja daļa koku nokaltīs, tad dome pret būvnieku vērsīsies ar prasību garantijas laikā kokus pārstādīt. Lai arī par uzturēšanu pašlaik atbild KKP, celtniecības uzņēmums ir atbildīgs par koku iestādīšanu pareizi un laikā.

Saskaņā ar būvniecības līgumu viena stāda cena ir 190 eiro (+PVN), bet stādīšanas izmaksas – 52 eiro (+PVN).

Alberts Dinters

ES ZIŅAS

Apstiprina zaļākus fondus

Eiropas Parlaments apstiprinājis trīs ES fondus 243 miljardu eiro vērtībā: Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi (*Interreg*), Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Kohēzijas fondu. Kopā tie veido aptuveni ceturto daļu no 2021.–2027. gada budžeta. Vismaz 30% būs jātērē klimata aizsardzībai, aprites ekonomikai, ieguldījumiem ilgtspējīgā izaugsmē un darbvieta radīšanai. Paredzēts arī īpašs atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un tālākajiem ES apgabaliem. Lai atgūtos no pandēmijas, tiks atbalstīti arī kultūra, tūrisms, digitalizācija un sabiedrības veselība. Valstīm tiks prasīts ievērot ES Pamattiesību hartu, ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus un Parīzes klimata nolīgumu, kā arī veicināt dzimumu līdztiesību un apkarot diskrimināciju.

Drošība un veselības aizsardzība darbā

Eiropas Komisija (EK) pieņēmusi ES stratēģisko satvaru par drošību un veselības aizsardzību darbā līdz 2027. gadam. Īpaša uzmanība pievērsta trim mērķiem: 1) pārvaldīt pārmaiņas, kas saistītas ar zaļā kursa ieviešanu, digitalizāciju, sabiedrības novecošanos, kā arī risināt problēmas ar darba ņēmēju garīgo veselību, 2) uzlabot negadījumu un slimību prevenciju, lai pilnībā novērstu ar darbu saistītus nāves gadījumus, 3) labāk sagatavoties krīzēm nākotnē, izmantojot pandēmijas atziņas.

Vienlīdzīga konkurence e-komercijā

1. jūlijā stājušies spēkā noteikumi par pievienotās vērtības nodokli (PVN), iepērkoties tiešsaistē. Līdz šim bija noteikts, ka tās preces līdz 22 eiro, kuras importē uzņēmumi no valstīm ārpus ES, no PVN ir atbrīvotas. Tas veicināja krāpniecību, kurā cieta ES uzņēmumi un nodokļu maksātāji. No 1. jūlija šis atbrīvojums atcelts. Ieviesti arī vairāki citi noteikumi, kas nodrošina vienlīdzīgākus apstākļus visiem uzņēmumiem, kā arī ir vienkāršoti e-komercijas pārrobežu darījumi, lai uzņēmumiem vairs nav jākārt sarežģītas procedūras citās valstīs un tie varētu paši savā valstī reģistrēties sev saprotamā valodā.

Ungārijas likums pretrunā ar ES pamatvērtībām

Reaģējot uz Ungārijā pieņemto likumu, kas cilvēkus diskriminē seksuālās orientācijas dēļ, EK prezidente Urzula for der Leiena paziņojusi, ka likumu nosoda, norādot, ka tas ir pretrunā ar ES pamatvērtībām: cieņu, vienlīdzību un cilvēktiesībām. Paziņojumā viņa pauž ticību tādam Eiropai, kurā cilvēkiem ir ļauts būt tādiem, kādi viņi ir, un mīlēt to, ko viņi vēlas.

Informāciju sagatavoja Europe Direct Kuldīgas centrs

Perfektās kāzas Kurzemes pērlē

Pirmdien Kuldīgā uzņemti jaunā pašmāju romantiskā komēdijseriāla *Perfektās kāzas* sižeti.

Seriālā piedalīsies Latvijas aktieri: Lelde Dreimane līgavas lomā, Kaspars Zāle līgavaiņa lomā, Mārtiņš Meiers Henrija lomā, Elīna Avotiņa un Eduards Johansons vedēju lomā, kā arī citi. Ainas uzņemtas Nordeķu muižā Pārdaugavā, Tukumā un Kuldīgā. *Perfektās kāzas* piedāvās vietējā satura ražotājs *Tet Studio*, sadarbojoties ar filmu studiju *Cinevilla Films*. Pirmizrāde plānota rudenī izklaides platformā *Tet+*.

Nelielu ieskatu sniedz režisors Andrejs Ēķis: „Precīzu pirmizrādes datumu nevaru pateikt. Seriāls ir *Tet* pasūtījums. Saprātu, ka rudenī laidīs sabiedrībā. Būs piecas sērijas. Stāsts ir par greizsirdību, mīlestību – tā ir kaisles drāma. Pienākusi kāzu diena. Līgavai ir bijušais mīļākais, kurš viņu mīlējis, bet vienā brīdī pametis. Tad, kad brūce gandrīz sadzījusi un sieviete precas ar citu, ko viņa mīl, parādās bijušais mīļākais. Kā tas viss beigsies? Kāzu ceļojumu filmējam pašā Kurzemes pērlē. Sākums ir 60 kilometru no Rīgas. Kāzās parādās arī viesi, bet mazā sastāvā.”

Par filmēšanos stāsta aktrise L. Dreimane: „Šī man nav pirmā sadarbšanās ar režisoru Andreju Ēķi. Pirmā bija projektā *Nebaidies ne no kā* kanālā *TV3*. Acīmredzot toreiz nepieļāvu kļūdas, un viņš izvēlējās turpināt sadarbību plašākā mērogā un galvenajā lomā. Nebija tā, ka tiku tajā uzreiz, – bija aktieru atlase. Kaut ko manī saskatīja – par to esmu vairāk nekā priecīga!

Aktieri šajā stāstā dzīvo. Uzskatu, ka šis ir kino, jo filmēšana ir apjomīga, augstā līmenī, ar daudziem iesaistītiem cilvēkiem un tehniku. Vienu brīdi jutos kā Aisedora Dunkana (dejojāja – red.), jo plīvurs ir trīs metrus garš. Braucot mašīnā bez jumta,

Līgava jeb aktrise Lelde Dreimane topošajā seriālā *Perfektās kāzas* gatavojas pastaigai pa Ventas rumbu kopā ar līgavaini un vedējiem.

tas plīvoja, un kolēģis teica, ka jātur. Es atbildēju, ka plīvurs domāts tam, lai plīvotu. Viņš ļoti uztraucās, jo plīvurs, aptinoties ap kaklu, Aisedoru nogalināja. Godīgi sakot, šobrīd jūtos apprecējusies... ar kino. Viss ir skaisti – pat laikapstākļi ir labvēlīgi.”

Seriāls veidots pēc Zanes Zustas, Slavas Se un Andreja Ēķa scenārija. Producenti – Aija Ansone un Dita Celmiņa, operators – Mārcis Ābele.

Jāņa Siliņa teksts un foto

Zemessardzes brigādei – 29. gadskārta

Trešdien Zemessardzes 4. Kurzemes brigāde ar svinīgu pasākumu un jauno kolēģu zvērestu pulkveža Oskara Kalpaka muzejā un piemiņas vietā Airītēs sagaidīja 29. gadadienu, kopš izveidota brigāde.

Kurzemes brigādes rindas papildina 13 jaunie zemessargi: gan puisi, gan meitenes.

„Mums jātur godā savas tradīcijas un vērtības, kas karavīriem un zemessargiem ir nozīmīgas, tāpēc jauno zemessargu zvērests tradicionāli izskan brigādes dibināšanas gadadienā,” skaidro komandieris pulkvedis Andris Rieksts. „Zināšanas par vēsturi veido savstarpēju cieņu un uzticēšanos un atgādina par senčiem, kuri cīnījās par Latvijas brīvību. Mums jābūt savas zemes aizstāvjiem šodien.”

1992. gada 30. jūnija pavēle *Par Zemessardzes novadu vienību izveidošanu* paredzēja piecas brigādes. 4. Kurzemes brigādē tika iekļauts 41. Talsu bataljons, 42. Tukuma, 43. Saldus, 44. Liepājas,

45. Kuldīgas un 46. Ventpils bataljons. Ritot laikam, piedzīvotas vairākas reorganizācijas, kurās Talsu bataljons pievienots Ventpils bataljonam, Saldus – Kuldīgas bataljonam, 47. Grobiņas – Liepājas bataljonam, savukārt Tukuma – 51. Dobeles bataljonam.

Brigāde aptver visu Kurzemi un daļu Zemgales. Tās pakļautībā atrodas štābs Kuldīgā, trīs kājnieku bataljoni Liepājā, Dobeļē un Ventpilī, viens nodrošinājuma bataljons Kuldīgā un viens kaujas atbalsta bataljons Jelgavā.

Alberts Dinters, Zemessardzes arhīva foto

Alsungā deg dzīvokļa griesti

30. jūnijā 13.41 Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests saņēma izsaukumu uz Alsungu, kur divstāvu mājas otrā stāva dzīvokļa virtuvē dega griesti (3 m²).

Ugunsdzēsēji arī izvēdināja telpas un pārbaudīja bēniņus, lai pārliecinātos, ka uguns nav izplatījusies citās konstrukcijās.

14.44 ugunsgrēks likvidēts.

Diennaktī Kurzemes reģiona brigāde saņēmusi piecus izsaukumus: vienu uz ugunsgrēku, divus uz glābšanas darbiem, bet divi bija maldinājumi.

Zemenes nomaina ķirši

Anitru un Mārci Freimaņus Laidu pagastā *Kurzemnieks* sastop darbojamies vienā no plantācijām, kas atrodas uz Snēpeles pagasta robežas. Kā nerosīties, ja nupat pār Latviju valdījušais karstums zemenēm licis strauji nogatavoties un jādara viss, lai tās ātri nogādātu līdz pircējiem.

Freimaņi Bandavas paugurainē Laidos sākuši saimniekot 1997. gadā un tur iekopuši augļudārzu. 2003. gadā nodibināta zemnieku saimniecība *Lejasdārzi*, kurā audzētās zemenes un ķirši pniecē daudzus gan Kuldīgā, gan citviet dzīvojošus gardēžus.

Rūpes par zemenēm otro gadu pārņēmis dēls Krišjānis, bet vecāki palīdz ar viedu padomu. Mārcis atzīst, ka šogad karstums un sausums ne zemenēm, ne ķiršiem, ne ābelēm un bumbierēm nav sabiedrotais, tomēr par ražu

sūdzēties nevar. Mīnuss ir tāds, ka karstuma ietekmē visiem zemeņu audzētājiem ogas nogatavojušās ļoti īsā laika posmā un tirgus ir pārpildīts. Protams, tas ietekmē arī cenu. Pērn problēmas sagādājis pērkona lietus pēc Jāņiem, jo ogas bijušas tik gatavas, ka lietavās izmirkušas mīkstas un tirdzniecībai nav bijušas derīgas.

Pērn zemnieku saimniecība izmēģinājumā piedāvājusi ikvienam braukt uz dārziem un par simbolisku samaksu ļāvusi

pašiem iņ ķiršus saēsties, iņ salasīt. Interesanti ir tas, ka vairāk braukuši ļaudis no tālākām Latvijas vietām, piemēram, no Jēkabpils. Atbrauc, paliek Kuldīgā nakšņot, apskata pilsētu un salasa ķiršus. Šogad īpašnieki viesu uzņemšanai gatavojas nopietnāk. Anitra un Mārcis prognozē, ka lasītājiem dārzus varētu atvērt ap 5. jūliju – informāciju var atrast *Lejasdārzu* feisbuka profilā. Šķirnes ir dažādas, bet visi ķirši ir saldie. Vienā no divām plantācijām kokaugi sastādīti 13 hektāros: četri hektāri

ķiršu, seši – ābeļu, divi – bumbieru, bet pāri palikuši platība atvēlēta zemenēm.

Atgriežoties pie sarunas par pandēmijas gadu, Freimaņu ģimene saka: ikdienas darbus tas nav ietekmējis, bet, jā, uzņēmējdarbību gan, jo bijušas problēmas ar iepriekšējās ražas realizāciju. *Lejasdārzi* piedalījušies programmā *Skolas auglis*, bet nav varējuši izpildīt līguma nosacījumus, jo skolas pērnajā rudenī pārgājušas uz darbu attālināti. Lai arī mācību iestādēs bērniem veidotas

pārtikas pakas, to nav bijis daudz. Ierobežojumu laikā nedarbojās arī izbraukuma tirdziņi, uz kuriem partneri veduši *Lejasdārzu* produkciju.

Freimaņi cer, ka pamazām viss atgriezīsies sliedēs un iepriekšējā gada scenārijs šajā rudenī neatkārtosies. Anitra piebilst, ka valstī notiekošais ietekmējis arī patērētāju noskaņojumu un vēlēšanos pirkt augļus, proti, visi bija noguruši. Bet *Lejasdārzos* uz nākotni raugās optimistiski, jo visas ķibeles reiz beidzas.

Lejasdārzu saimnieki Anitra un Mārcis Freimaņi smeļ: daudzi netic, ka viņu ķirši izaudzēti Latvijā. Tas tādēļ, ka ogas ir milzīgas un sulīgas.

Labākie mehatronikā

Jūnijā aizvadīts prasmju konkurss *Skills Latvia* datortīklu administrēšanā, elektriskajās instalācijās, mehatronikā un mobilajā robotikā. Jauno profesionāļu sacensībā laurus plūkuši Gunārs Zonenbergs un Guntis Kristovskis no Laidiem.

Mehatronika apvieno trīs nozares: mehāniku, elektroniku un datortehniku. Šie inženieri nodarbināti uzņēmumos, kuros elektromehāniskas iekārtas tiek vadītas ar integrētu elektronikas un datortehnikas lietojumu. Viņu darbs saistīts ar sarežģītām mašīnām, piemēram, robotiem, to tehnoloģiskā procesa automatizācijas algoritmu izstrādi, uzturēšanu un uzlabošanu.

Abi puīši arodu apgūst Liepājas Valsts tehnikumā. G.Zonenbergs šādās sacensībās robotikā piedalījies jau 2019. gadā, uzrādot teicamus rezultātus. Pērn Covid-19 pandēmijas dēļ tas izpalicis, bet šogad atkal startējis un ieguvis pirmo vietu.

Uzdevumā bijis darbs ar četrām darba stacijām, kuras katra atsevišķi jāsa-programmē, bet finālā jāsavieno vienotā līnijā, lai tās strādātu. Proti, viena stacija ir kā roka, kas no vienas vietas uz citu pārvieto priekšmetus. Nākamā ir šķīrošanas, kas priekšmetus sašķiro pēc

Laidenieki Guntis Kristovskis un Gunārs Zonenbergs šogad sacensībās *Skills Latvia* ieguvis pirmo vietu.

krāsām, trešā – kā rotējošs galds, uz kura atlasītajai detaļai tiek izveidots caurums, bet ceturta iepriekšējos posmus pieveikušās detaļas sašķiro.

Sacensībās piedalījušās trīs Latvijas skolas, katru pārstāvējuši divi audzēkņi. Labākie izrādījušies abi puīši no Laidiem.

G.Zonenbergs atklāj, ka pēc tam sa-

ņemts piedāvājums startēt sacensībās *Euro Skills*, kurās piedalās pārstāvji no visas Eiropas, bet pieņemts lēmums, ka vēl jāsaģatavojas. Taču reiz pienāks brīdis, kad gan Gunārs, gan Guntis tajās startēs. Ja rezultāti būs labi, varēs domāt par pasaules mēroga sacensībām *World Skills*.

Gunāra Zonenberga arhīva foto

Vēl var paspēt

Līdz 8. jūlijam Laidu bibliotēkā skatāma Oļģerta Visvalža Grūbes fotogrāfiju izstāde *Kuldīga un...* – tā šovasar ir pēdējā, jo nākamās gaidāmas tikai rudenī.

Izstādi var apskatīt ikviens, jo nu to atļauj epidemioloģiskie noteikumi. Bibliotēkas vadītāja Judīte Kalniņa *Kurzemniekam* stāsta, ka pie sienām ir 12 fotodarbi, kas tapuši pērn. Tajos ir gan Kuldīgas dabasskati, kas iemūžināti dažādos gadalaikos, gan bijušais Latvijas prezidents Andris Bērziņš. Nojaušams, ka šī ir vien niecīga daļa no O.V.Grūbes darbiem, jo viņa feisbuka profilā redzams, ka to ir daudz: gan Kuldīgas ainavas, gan sadzīves ainiņas.

Izstāde izceļojusies pa vairākiem pagastiem, un kā nākamais bija paredzēta Kabile, bet iecere atcelta, jo bibliotekāri dodas atvaļinājumā. O.V.Grūbe ar fotografēšanu aizrāvis kopš desmit gadu vecuma, un pirmais fotoaparāts bijusi *Smena*. Tad sekojis pārtraukums, un nopietni darboties viņš atsācis, dienot Padomju armijā. Foto autors saka: viņam tiešām visvairāk pie sirds iet daba un dzīvnieki. „Cilvēkus fotografēt man īpaši nepatīk, jo dāmas nereti pārmet, ka pievilks tik tuvu, ka redz visas grumbas,” smeļ Oļģerts Visvaldis. Viņš ir Kuldīgas fotokluba *Divas upes* biedrs.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

NOVADI ZAĻO

Arī par upēm IR JĀRŪPĒJAS

Jau 2006., 2011. un 2016. gadā bija mēģinājumi tīrīt Ventu, jo cilvēki sāka apzināties, ka upe pamažām, bet neapturami aizaug un, ja kaut kas netiks darīts, viss beigsies bēdīgi. Ir 2021. gads, un diemžēl Ventā nekas kardināli nav mainījies.

Sabiedrībā trūkst izpratnes

Kanalizācija, lauksaimniecības notekūdeņi, kuri agri vai vēl upe satek upēs, rada labvēlīgu augsni upju aizaugšanai. Ja upes krasti netiek kopti, tas noved pie tā, ka vietām tur iesakņojas straumes atnestās latvāņu sēklas. Ja tur, kur agrāk bija labas zivju nārsta vietas, sāk saimniekot bebrī, aiz upē sanestajiem kokiem aizķeras dažāda, ātri trūdoša draža un rada leknu vietu zālei. Upe sāk degradēties gan krastos, gan tecē. Uzskatīt, ka upju tīrīšana vai uzturēšana būs lieka laika un naudas izšķiešana, ir absolūti nepieņemami un aprobežoti. "Mums jāsak domāt citādi, mums visiem," mudina biologs, žurnālists, kaislīgs makšķernieks un dabas aizstāvis Māris Olte. "Katrs ir koncentrējies uz to, kas pieder viņam, bet esam aizmirsuši par to, kas pieder visiem," viņš uzskata un ar nožēlu atzīst, ka citviet Eiropā par upēm uztraucas daudz vairāk nekā Latvijā.

Priekš gan esot, ka upju straujtecēs beidzot ir nonākušas sabiedrības uzmanības lokā un Zivju fonds dod naudu to atjaunošanai. Atsevišķās vietās, kuras pirms tam bija zinātniski izpētītas, lēnā garā viss uzlabojas. Pēc upju inventarizācijas atklājies, ka ir aizsprosti, kuri tām nav vēlami, un nu institūts "BIOR" kopā ar Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centru centīsies datus apkopot un izvērtēt, kuri ir visbīstamākie, un mēģinās ar tiem cīnīties. Par piemēru tiek minēta zivju ceļa izbūve Rīvā.

M. Olte stāsta, ka vismaz 400 dažādu upju aizsprostu ir bez pāpīriem. Uzbūvēti nelikumīgi. "Ja tos novāktu, tad jau būtu sperts plats solis pretī upju stāvokļa uzlabošanai un zaļākai Eiropai," biologs uzskata. "Ir definēti stingri kritēriji upju saglabāšanai, bet man ir bail, ka mēs neapzināmies situācijas nopietnību," par disonansi starp Eiropu un Latviju runā vides eksperts. Piemēram, Mazā Jugla un Lielā Jugla Pierīgā. Tajās ir konstatēti lašu mazulji, bet nekas netiek darīts, lai tiem uzlabotu apstākļus un radītu vēlmi šīs upes izmantot par nārsta vietām. Tajā pašā laikā Igaunijā, kur vienu reizi piecu gadu laikā Vaidavā ienāca nonārstoja lasis, momentā tika piesaistīta Eiropas nauda, lai vietās, kur tas ir va-

Šobrīd ir pēdējais laiks sākt domāt, kā Ventai palīdzēt attīrīties no zāles, kas gadu no gada tajā saaug arvien vairāk. Tam, ka upe jātīra, piekrit gan zinātnieki, gan dabas aizstāvji.

jadzīgs, izbūvētu zivju ceļus. "Mēs laikam esam aizņēmti ar ko citu," skumīgi saka M. Olte.

Viņš pats savulaik realizējis alatu iedzīvīnāšanās projektu Ogres upē. Tika piesaistīts Zivju fonda finansējums 12 400 eiro apmērā, pašu līdzfinansējums bija 2500 eiro, pašvaldība par upes izpēti samaksāja 1500 eiro. Tika novākti astoņi aizsprosti, no kuriem smagākajā bija aptuveni 80 m³ nokaltušu koku. Rezultātā tika atjaunotas četras straujtecēs, un nu alatas upē ir iedzīvojušās. "Galvenais ir ieklausīties zinātnieku ieteikumos, viņi profesionāli izvērtē, kas jāizvāc un kas jāatstāj," M. Olte uzsver. Arī Aģes upē gultnes tīrīšana devusi labus rezultātus, to pierāda "BIOR" zinātnieku pētījumi pēc darbu veikšanas.

"Pats stulbākais ir tas, ka parastā publika par to neko nezina, nav dzirdējusi," izsakās M. Olte. "Cilvēki strādā, bet plašāka sabiedrība par viņu paveikto netiek informēta. Piedodiet, bet upēs daudz kas nonāk no mūsu izvadorgāniem. Nav tāda, kurš neapmeklētu tualeti, bet par to, kur tas paliek, parasti neaizdomājas," vēlreiz par sabiedrības audzināšanas nozīmīgumu atgādina M. Olte.

Venta ir jātīra

Arī "BIOR" upju pētnieks Kaspars Abersons apstiprina, ka pēdējos gados sabiedrība daudz vairāk sāk pievērst uzmanību upju stāvoklim. Jau pirms vairākiem gadiem sāka ievākt ziņas par tīrāmjiem posmiem un to dara arī gadu pēc tam, kad darbs paveikts.

Runājot par Ventu, K. Abersons teic, ka tai vajadzīga šāda tīrīšana, bet vietas būtu jāsakņo ar zinātniekiem. Atbildot uz jautājumu, cik aptuveni būtu potenciālo punktu,

kurus vajadzētu attīrīt posmā no Ventas rumbas līdz Abavas ietekai, viņš min skaitli 10.

Ja straujtecēs attīrīs, lašveidīgajām zivīm un ne tikai tām būs labāki nārstošanas apstākļi. Ja kāds izrādītu interesi, zinātnieki pastāstītu, kuri ir īstie punkti, kad jāuzsāk darbi. To var darīt vasarā, kad nārstošana ir beigusies, jo rudenī attīrītās vietas jau izmantotu laši, taimiņi.

Tā sauktā zivju indeksa vērtība, kas norāda uz upes kopējo ekoloģisko kvalitāti, pēdējos gados Ventā ir samazinājusies. Pati upes aizaugšana gan nav ekoloģiskās kvalitātes pasliktināšanās

iemesls. Pastiprināta aizaugšana, tāpat kā zivju faunas izmaiņas un zivju indeksa samazināšanās, kopā ņemot, ir ekoloģiskās kvalitātes samazināšanās izpausmes, un galvenais dzinējspēks tam visam ir eitrofikācija. "Ideālajā pasaulē mēs cīnītos ar problēmas cēloni, tas ir, pārāk lielo biogēnu jeb barības vielu daudzumu upē," skaidro pētnieki.

Tomēr, regulāri veicot pasākumus aizauguma samazināšanai, savā ziņā būtu iespējams daļēji "pagriezt laiku atpakaļ" un kaut kādā mērā samazināt eitrofikācijas izraisīto procesu ietekmi uz upi. "BIOR" Zivju resursu pētniecības departamenta vadītājs Didzis Ustups atklāj, ka Kuldīgas novada pašvaldība līdz šim nav interesējusies par to, kā palīdzēt Ventai, lai tā neaizaugtu. Viņš apstiprina, ka šobrīd Zivju fonds ik pa laikam piešķir finansējumu upju tīrīšanas projektiem, bet iniciatīva ir jāizrāda pašvaldībām vai nevalstiskajām organizācijām. "Viens veids, kā upi tīrīt, ir tāds, kādu jau izmanto Salacā. Seklo straujteču akmeņi tiek noskaloti ar ļoti liela spiediena ūdens strūklu. Tīrītas ir arī Lielupe, Mūsa, Mēmele. Šogad notiks Gaujas tīrīšana vietās, kur nārsto lašveidīgās zivis," D. Ustups uzskaita. Jācer, ka arī Venta sagaidīs savu kārtu.

Zivis upēs

JO LIELĀKA UPE, JO DAŽĀDĀKAS ZIVIS

Strautos un vismazākajās upēs parasti sastopamas 1-5 sugu zivis, mazajās upēs ir 10-15 sugas, bet lielās upēs parasti zivju sabiedrību veido 9-16 sugas.

TEMPERĀTURAI IR NOZĪME

Forele var ieņemt dominējošo lomu zivju sabiedrībā ūdeņos, kur temperatūra nepārsniedz 20 °C. Jauktas zivju sabiedrības, kurās ir gan lašveidīgās, gan karpveidīgās zivis, ir upēs, kur ūdens temperatūra nepārsniedz 22 °C, bet karpveidīgās zivis dominē ūdeņos, kur temperatūra ir lielāka par 25 °C.

LASIM VAJAG SKĀBEKLI

Lašveidīgo zivju augšanai un attīstībai upēs nepieciešams, lai ūdenī izšķīdušā skābekļa koncentrācija ir vismaz 6 mg/l, bet ideālos apstākļos skābekļa koncentrācija ir augstāka.

Avots: Jānis Birzaks
"Latvijas upju zivju sabiedrības un to noteicošie faktori"

Miljoniem mazuļu nonāk jaunos ūdeņos

Valsts zinātniskā institūta "BIOR" zivju audzētavas šogad Latvijas upēs un ezeros ielaistīs ap 14 miljoniem dažādu zivju sugu mazuļu un kāpuru. Ilggadēja un viena no ražīgākajām lašu un taimiņu audzētavām ir "Pelči" Kuldīgas novadā.

Atgriezās nārstot dzimtenē

Šajā pavasarī Ventā pie Zlēkām tika izlaisti 45 tūkstoši taimiņu un ap 3,5 tūkstošiem lašu mazuļu. Šobrīd mazās zivtiņas, visticamāk, jau sasniegušas jūru, lai tālāk dotos uz Atlantijas okeānu, bet, kad būs paaugušās, atgriezīsies nārstot upē, no kuras sākušas ceļojumu.

"Visiem mazuļiem, kurus ielaiž upē, ir nogriezta taukspura," stāsta "Pelču" zivaudzētavas vadītājs un galvenais zivkopis Valdis Plaudis, "tas tādēļ, lai pēc tam var pateikt, kuras zivis ir mūsu ielaistās. Arī zinātniekiem monitoringā vieglāk."

V. Plaudis pastāsta, ka kādreiz mazuļi izlaisti virs Ventas rumbas un zem vecā ķieģeļu tilta Kuldīgas tuvumā, bet pēdējos gados tas tiek darīts tālāk no licencētām

Šobrīd "Pelčos" daļa baseinu ir tukši, jo izaudzētie mazuļi neseni ielaisti upēs un jau aizceļojuši uz jūru. Taču zivkopjiem darba nav mazāk – jābaro nākamie tūkstoši zivtiņu, teic audzētavas vadītājs Valdis Plaudis.

makšķerēšanas vietām. Tādējādi mazāk problēmu gan vides sargiem, gan makšķerniekiem, ja uz āķa patrāpās kāds lasēns vai taimiņš. Šis zivis zvejojot aizliegts (izņemot atražošanas nolūkos), un par mazu 20 gramu smagu zivtiņu

sods ir tāds pats kā par 20 kilogramu vērtu lomu.

"Pelčos" ar zivju resursu atražošanu nodarbojas jau kopš pagājušā gadsimta 30. gadu beigām. Laika gaitā mainījusies audzētavas piederība, bet pamatuzdevums

saglabājies. "Pat kara laikā sarūta, ka lasis ir mūsu nacionālā bagātība, un tā ir arī tagad," teic V. Plaudis. "Tādu lašupju kā pie mums visā Eiropā ir maz. Salīdzinot ar Rietumeiropu, mūsu rīcība bijusi daudzi tūkstoši, upes ir tīras – lasis ir tīrības indikators. Interesanti, ka lidenumiem, pakalniem, purviem bagātajā Latvijā lašveidīgie joprojām atgriezās nārstot. Turklāt arvien vairāk tie ir mūsu pašu audzētie laši un taimiņi, ko var atšķirt pēc nogrieztās taukspuras."

Pēc valsts plāna

Zivju resursu papildināšana Latvijā tiek īstenota kopš 1885. gada, kad tika izveidots pirmais specializētais lašu kāpuru inkubators. Tagadējam zinātniskajam institūtam "BIOR" ir piecas valstij piederošas zivju mazuļu audzētavas ("Tome", "Kārļi", "Pelči", "Brasla" un "Ķegums"), kuras nodarbojas ar zivju resursu papildināšanu publiskajos ūdeņos. "Pelči" galvenokārt bagātina Kurzemes upes un ezerus, un ne tikai ar lašveidīgajiem. Tiek audzēti arī zandarti, vēdzeles, līdakas, nēģu kāpuri, savulaik arī zuši, īstenojot valsts programmu "Zivju resursu mākslīgās atražošanas rīcības plāns". Taču "Pelčos" mākslīgi pavairotais zivtiņas ir papildinājušas upju un ezeru krājumus arī Vidzemē un Latgalē.

V. Plaudis norāda, ka zivju mazuļu mākslīga audzēšana un ielašana dabiskās ūdenstilpēs vajadzīga ne tikai konkrētās populācijas saglabāšanai un pavairošanai, bet arī tādēļ, lai saglabātu zivju resursu zivsaimnieciski ekspluatējamā stāvoklī. Līdz ar to atražošanas mērķis ir sabalansēt ūdenstilpēs zvejojamo vai makšķerējamo zivju skaitu. Zinātnieki veic monitoringu, un pēc tā vēlāk tiek izstrādāts valsts plāns.

PADOMI

KAS JĀŅEM VĒRĀ, IEGĀDĀJOTIES ZIVJU MAZUĻUS

- Pirms zivju mazuļu iegādes dīķa saimniekam jānoskaidro, vai ūdenskrātuvē jau izveidojusies tiem labvēlīga vide.
- Jāņem vērā arī plēsēju klātbūtne. Ja ūdenskrātuve ir meža vidū un tajā tiks ielaistas sarkanās orfas, plēsēji tās momentā izķers.
- Noteikti jāapsver ūdens temperatūra vasarā: ja ūdenstilpe sekla, ūdens ātri sasils un forelēm nebūs piemērots. Tās var turēt, ja ir pietiekama platība, avoti un caurtece.
- Jāmeklē Pārtikas un veterinārajā dienestā (PVD) reģistrēta audzētava.
- Pavasari visbiežāk dīķos laiž karpiņas un forelītes. Rudenī tiek laisti vēdzeļu un zandartu mazuļi. Cilvēki parasti vēlas zivis ielaist pavasarī, jo nav pārliecināti, vai tās pārzīemos.
- Novērtējot mazuļus, pircējam jāpaļaujas uz izjūtām: ja zivis izskatās veselīgas, tām nav acīmredzamu traumu vai parazītu, viss kārtībā.
- Vislabāk, ja mazuļus uz jauno mājvietu nogādā audzētājs pats. Braucot pēc zivīm, noteikti vajadzīgs piemērots trauks.
- Ja speciālo audzētavas maisu piepilda ar skābekli, zivis var vest 2–3 stundas. Ja ir vienkārša transportkanna, karpas var vest stundu, ne ilgāk.
- Kad zivis atvestas, jāizmēra ūdens temperatūra transportēšanas traukā un dīķī. Mazuļiem starpība nedrīkst būt lielāka par diviem trim grādiem, gadu vecām karpām – trīs grādi.
- Zivis pēc dzīvesvietas maiņas uzreiz noteikti neēdīs, jo tām ir stress. Jābaro pēc pāris dienām. Audzētājam jāpajautā, ar ko zivtiņas barotas iepriekš. Būtu labi sākmā dot to pašu barību un mainīt pakāpeniski.

AVOTS: PELČU ZIVAUDZĒTAVAS VETERINĀRĀRSTE OLGA REVINA

KO UPEI NODARA HIDROELEKTROSTACIJA?

Mazo HES darbība rada daudzas un dažādas ekoloģiska rakstura problēmas. Te tikai dažas no tām:

- Uzpludinātajos upes posmos samazinās skābekļa daudzums ūdenī – gan tāpēc, ka, pieaugot ūdens temperatūrai, samazinās skābekļa šķīšanās spējas ūdenī, gan pastiprinātas eutrofikācijas rezultātā.
- Bieži leņpus aizsprosta upe tiek padziļināta (bagarēta). Izbagarētais posms kļūst dziļāks, izzūd starpība starp piekrastes zonu un upes vidusdaļu, tiek iznīcināti ūdensaugi un biotops kopumā.
- HES turbinās tiek traumētas migrējošās zivis. Aizsargiet un novirzītājzālūzijas ir mazefektīvi un grūti ekspluatējami. Liela daļa zivju mazuļu (pat līdz 45%) iet bojā, mēģinot pārvarēt aizsprostus.
- Mazūdens periodā ūdens tiek uzkrāts ūdenskrātuvē un tas tikai periodiski tiek izlaists caur turbinām. Uzkrāšanas laikā HES leņpusē veidojas ūdens deficīts un upē tas nereti izsīkst gandrīz pilnībā. Rezultātā iet bojā vairums augu un dzīvnieku, kas apdzīvo periodiski izžūstošo upes posmu.
- Upe tiek sadalīta fragmentos, veidojas ģenētiski atdalītas, izolētas populācijas, pazeminās populācijas kvalitāte.

NOVADI ZĀLŌ
Avots: Pasaules dabas fonds

Materiāls tapis ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu

Tehnikums – otrās mājas

Divas grupas kā viena ģimene

„Draudzīgi, viens otru atbalstoši. Kuldīgas tehnikumā mani pirmie audzināmie. Jau no 1. kursa abas grupas kopā organizējam pasākumus, ekskursijas, dalījāmies kā liela ģimene,” par jaunajiem mēbeļu dizaina speciālistiem un mēbeļu galdniekiem saka audzinātāja Gunita Meiere.

NE KLUSĀKIE, BET SMAIDĪGĀKIE

„Laikam tāpēc, ka pirmie, viņi ļoti iekrituši sirdī. Vienmēr pratuši pārsteigt ar talantiem: dziedāšanu, dejušanu, gleznošanu, hokeja spēlēšanu, kūku cepšanu. Arī ar mērķtiecīgu savu darbnīcu izveidi. Es ar ikvienu lepojos – par viņu izaugsmi no spurainiem pusaudžiem par talantīgiem, mērķtiecīgiem jauniešiem, kuri četros gados sevi aplicinājuši un likuši Kuldīgas tehnikuma vārdam izskanēt mācību priekšmetu olimpiādēs, skatuves runas un tēlotājas mākslas konkursos, UNESCO Jauno mantotāju skolas nodarbības un profesionālajos konkursos,” saka G.Meiere. Kintija Liepiņa mācījies par mēbeļu dizaina speciālistu un savu grupu uzskata par pretimnākošu, ar labu humora izjūtu: „Viņi ir kļuvuši par mani draugiem un ģimeni. Kurss ir sirsniņš un vienmēr visur esošs. Neesam klusākie, bet smaidīgākie gan.” Megija Valkovska: „Šo gadu laikā daudz kas mainījies, lielākā daļa izmainījies pavisam, varētu teikt – izauguši. Izveidojies cits skats uz nākotni. Tā kā mācos šādu profesiju, kursā

Jaunie mēbeļu dizaineri Amanda Krista Grunčiņa, Aivis Padrevics un Megija Valkovska veido objektu Zeltābele.

dominē puīši. Lekcijās un starpbrīžos ar viņiem nekad nav garlaicīgi. Katrs kursabiedrs ir unikāls, ar savām zināšanām un talantiem, un bez viņiem šie gadi nebūtu pagājuši tik ātri un interesanti.” Skolēni devušies ekskursijās, iesaistījušies dažādos projektos. Kintija: „Ekskursijas gan ar kursu, gan deju kolektīvu ir spilgti, atmiņā paliekoši momenti. Esam bijuši arī Slovākijā. Esmu piedalījies UNESCO projektā *Jauno mantotāju skola* – tas man ļoti patika, jo bija saistīts ar apgūstamīgu profesiju. Vēl liels piedzīvotajums bija programmas *Erasmus+* prakse, kurā ar Megiju Valkovsku devāmies uz Somiju. Ieguvām gan draugus, gan pieredzi.” Arī Megijai tas atmiņā: „Mēneša laikā izbaudījām somu kultūru, valodu,

iepazināmies ar somu studentiem. Sapratu, ka ir vērts pabūt arī citur, nevis tikai sēdēt uz vietas. Tur pavadītais laiks deva jaunu pieredzi dizaina jomā un vēlmi kādu dienu atgriezties Somijās skaidrā vidē. Četros gados esmu piedalījies mākslas konkursos, ar kursu devušies fantastiskās ekskursijās, kurās apmeklējām muzejus un neapziņas gleznojām Talsu ainavas.” Mēbeļu galdnieks Kristiāns Valts Vīndezis par grupu saka: „Radoši, izpalīdzīgi un forši cilvēki – katrs ar kaut ko īpašu. Vienam padodas tas, otram kaut kas cits, un beigās, saliekot visu kopā, sanāk diezgan jaudīgs kurss. Esam saliedēti kolektīvi. Protams, bijušas nesaskaņas, bet ar tām tikām ātri galā – izrunā-

Audzēknes Kintija Liepiņa un Megija Valkovska praktizējas Somijā, Grādas skolā Jiveskilē.

jāmies, un viss tika piedots vai aizmirsts.” Kristiānam patikušas mācību ekskursijas, īpaši kultūrizglītības braucieni uz Slovākiju: „Vēlētos to atkārtot ar tiem pašiem cilvēkiem. Tā bija kā riktīgi feina atpūta, izglītošanās un kopābūšana. Atmiņā paliks visi tehnikuma sporta čempionāti, kuros gūtas daudzas uzvaras. Neaizmirstams ir arī profesionālās izglītības iestāžu audzēkņu pasākums *Radi, rādi, raidi!*, kurā tehnikuma koris *Liepzieds* un deju kolektīvs *Kastan's* guva lieliskus panākumus.”

VISLABĀKIE SKOLOTĀJI

Jaunieši priecājas par atsaucīgajiem pedagogiem un mācību vidi, kas ļāvuši apgūt profesijas. Kintija: „Īpaši gribu izcelt kursa audzi-

nātāju Gunitu Meieri. Viņa ir skolotāja ar sirdi un dvēseli: vienmēr atbalstīja un arī nostrošēja, kad tas bija vajadzīgs. Sporta skolotājs Arvis Sprude ļāva mums vienmēr motivēties ar saviem sasniegumiem. Inese Baumanne un Pēteris Zāģeris nekad neskopojās ar padomu un neļāva padoties. Esmu sapratusi, ka tikai ar spītību un neatlaidību var sasniegt mērķus.” Kintija plāno strādāt savā jomā un studēt augstskolā. Megija: „Man visvairāk patika tehnikuma vide. Iestājoties mocijā bažas, cik grūti būs atkal sadraudzēties, iepazīt jaunus skolotājus. Taču tehnikumā ir visforšākie un visatvērtākie skolotāji. Visvairāk man patika lekcijas pie profesijas skolotājiem Mārtiņa Mednieka, Pētera

„Katrs kursabiedrs ir unikāls ar savām zināšanām un talantiem – bez viņiem četri mācību gadi nebūtu pagājuši tik ātri un interesanti.”

2.a grupa Izglītības programma – Koka izstrādājumu dizains, kvalifikācija – Mēbeļu dizaina speciālists

- Ādams Alksnis
- Amanda Krista Grunčiņa
- Kintija Liepiņa
- Sintija Laučus
- Krišs Ozols
- Aivis Padrevics
- Kristaps Stonkuts
- Klāvs Tannenbergs
- Megija Valkovska

2.b grupa Izglītības programma – Kokizstrādājumu izgatavošana, kvalifikācija – Mēbeļu galdnieks

- Danijs Daniels Anstrauts
- Ričards Daniels Asars
- Edijs Čače
- Markuss Paegleskalns
- Emīlis Vecpils
- Kristiāns Valts Vīndezis

Zāģera, Jāņa Feldberga un Renāra Saknes. Viņu lekcijas paliks atmiņā ilgi, jo vienmēr varēju uzzināt ko jaunu, uzdevumi tika izskaidroti saprotami. Ar kursu varējām kārtīgi izsmieties, jo lekcijās nekad nevaldīja garlaicība. Liels paldies audzinātājai Gunitai Meierei, kas ir visstrādīgākais un neatlaidīgākais cilvēks, ko es pazīstu. Paldies, ka bijāt ar mums un ar smaidu katru dienu padarījāt gaišāku! Saprotu, ka galvenais ir būt spēcīgam, ar mugurkaulu, neļaut nevienam sev kāpt uz galvas. Centies nekad un nekam nepadoties, strādāt smagāk, jo visas smagās pūles atmaksāsies. Mācību gadam pamazām noslēdzoties, domas par karjeras kāpnēm ik dienu mainās. Nevaru izvēlēties starp divām radošām profesijām un augstskolām.” Megija vēlas nākotni saistīt ar interjera dizainu vai arhitektūru.

Arī Kristiāns uzskata, ka skolotāji bijuši atsaucīgi, grūtos brīžos atbalstījuši: „Tehnikuma mācību procesā nevajag ne ko pielikt, ne atņemt. Lielu paldies varu teikt audzinātājai Gunitai Meierei, jo viņa mūs mudināja, dzinusi uz priekšu, lai kursam viss būtu kārtībā tieši mācībās. Pateicoties skolotājam Mārtiņam Medniekam, kopapstrādes darbnīcās esmu apguvis ļoti daudz un iemācījies arī šādus tādu knifīņus.” Kristiāns apsver mācības Latvijas Lauksaimniecības universitātē.

Audzīnātāja jauniešiem vēlē: „Nezaudēt ticību saviem spēkiem, vienmēr mēģināt sasniegt nesasniedzamo, aizskart neaizskaramo, nokļūt līdz sapnīm!”

Ko radījuši jaunie mēbeļu meistari

„Uzņēmumi dažreiz zvana un prasa jaunus strādniekus un dizainerus, ko ņemt darbā. Pieprasījums pēc šiem speciālistiem ir liels,” saka Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma galdnieku, mēbeļu dizaina un restaurācijas nodaļas vadītājs Mārtiņš Mednieks.

Deviņi audzēkņi šogad kļuvuši par mēbeļu dizaina speciālistiem, seši – par mēbeļu galdniekiem. Diplomdarba aizstāvēšanas kvalifikācijas eksāmena žūrijā pieaicināti trīs

eksperti: SIA *Nordi Furniture* īpašnieks un dizainers Miks Pētersons, SIA *Easy Building* arhitekts, dizainere un projektu vadītāja Renāte Bāliņa, SIA *Meža un koksnes produktu pētniecības un attīstības institūts* pētnieks, inženieris Kārlis Pugovičs.

M.Mednieks atzīst: „Audzēkņi bija uztraukušies.” Vieni savus kvalifikācijas darbus darināja tajos uzņēmumos, kuros bija praksē, bet citi – skolas darbnīcā. Darbi top sečīgi: audzēkņis atrod problēmu, izdomā tai risinājumu, apjautājas par dizaina

lietas nepieciešamību, atrod analogus, izveido skices un darina pašu lietu. Ja mēbēli kāds taista sev, materiāli jāgādā pašam; ja skolai vai kopmītnēm, par tiem maksā mācību iestāde. Pasniedzējs skaidro: „Šogad vairāk tapušas bērnu mēbeļtes. Iespējams, tādēļ, ka kursā ir vairāk meiteņu nekā parasti – četras. Neierasts darbs bija muzeja vitrīna, ko veidoja Megija Valkovska. Katru gadu darbi ir atšķirīgi un interesanti.” Pasniedzējs mudina audzēkņus radīt interesantas mēbeles ar dažādu lietojumu.

Prototips domāts muzejam

Megija Valkovska projektējusi pārveidojamu muzeja vitrīnu *Transform*, kas ir pasūtījuma darbs. Pagājušajā gadā sākusī darbu uzņēmumā *Royal Key*. Viņai bijusi iespēja strādāt ar klientiem un projektēt objektu muzejam: „Šis ir prototips, un tādi stendi ir paredzēti deviņi.” Megijai patīkot radīt mēbeļu idejas un projektēt. Ar darba devēju Aigu Vaitkus topošā dizaina speciāliste saprototies labi, abām esot līdzīgs domu gājienš.

Audzēkne atzīst: „Komisija laimam gaidīja pabeigtu darbu, bet šis ir tikai prototips. Taisot mēbeles, nākas saskarties ar dažādām problēmām, tādēļ jāveido prototips, lai tās novērstu jau sākuma stadijā.”

Megija kopš bērnības bijusi maza māksliniece – interesējusies par mākslu, mēbeļiem, dizainu un interjeru. Skolā patīcis darboties ar rokām – materiālus zāģēt, ēvelēt, slīpēt un līmēt. Tagad viņa saka: „Ar puīšiem sākām mācīties vienlaikus, un mēs, meitenes, esam tādā pašā zināšanu līmenī kā puīši.”

Galdiņš bērnu radošumam

Kintija Liepiņa izveidojusi bērnu galdiņu. Ideja radusies, skatoties uz radnieku mazuliem, un ieraudzīta vajadzība – lai bērniem būtu pašiem savai vietīna mantām un dažādām nodarbēm. Kintija praksē bijusi Saldū un kvalifikācijas darbu darinājusi brīvajos brīžos. Šis bērnu galdiņš atšķirieties ar to, ka tam ir mantu kastes, attīstošās virsmas, krēslīni, karfītes, *Lego* klucīši un Montesori (alternatīvas pedagogijas) elementi. Audzēkne stāsta: „Esmu galdniecībā uzaugusi, jo tētis ir galdnieks. Jau kopš bērnības šī vide man liekas normāla.”

Lauras Vilertes teksts un foto

Mammas sapnis

Ādams Alksnis kvalifikācijas darbā taisījis šūšanas galdu *Mammas sapnis*: „Vēroju mammas aizraušanos ar šūšanu, un darbs parasti notika uz datorgalda vai ēdamgaldā, bet tas nebija ērti. Izdomāju uztaisīt multifunkcionālu šūšanas galdu. Par ideju mamma ir sajūsmā, bet pašu galdu vēl nav redzējusi.” Ādams to taisījis prakses vietā Aizputē. Pēc darba aizstāvēšanas izjūtas bijušas ļoti labas: žūrija bijusi stingra, bet tas palīdzējies ieraudzīt darbā savas kļūdas.

Aigars kultūrizglītības programmā Slovākijas Augstajos Tatros.

Automehāniķis Aigars Buraks praksē Zviedrijas pilsētā Lidšēpingā.

Izglītības programma – Autotransports, kvalifikācija – Automehāniķis

- Rihards Ansfelds
- Tomass Brics
- Aigars Buraks
- Dāvis Dambovics
- Rainers Dālderis
- Egīls Grāpis
- Artūrs Kairišs
- Aleksis Kalābins
- Mikss Robins Orlovs
- Kristers Priede
- Matīss Ratnieks
- Mareks Ribens
- Mārtiņš Rušēaks
- Matīss Strēlnieks
- Raivo Zalkovskis

„Pa šiem gadiem savā kursā esmu pamanījis vairākas īpašības – saliedētību, ciņassparu, izpalīdzību, bet ir mums arī savi nīķi kā jau visiem,” par grupas biedriem saka Aigars Buraks. Šogad automehāniķa profesiju apguvuši 15 jaunieši.

Audzīnātāja Gunita Urbāne puīšus raksturo kā mērķtiecīgus: „Viņi ir patstāvīgi, draudzīgi un izpalīdzīgi, zina, ko grib, un mēģina to arī sasniegt. Mūsu attiecības balstītas uz cieņu un sapratni.”

A.Buraks min vienu kursabiedru nīķi: „Bieži vien no rītiem mēdzām aizgulēties un nokavēt stundu sākumu, bet tas laikam ir labi, jo dažreiz vajag pagulēt ilgāk.” Aigaram visvairāk patikuši profesionālie mācību priekšmeti, īpaši automobiļu uzbūves pamati

pie Andra Ābola: „Skolotājs ir ļoti neatlaidīgs, grib sasniegt mērķus un līdzī aizraut arī mūs. Viņš jebkuram prot iemācīt un nekad nepastājas, kamēr visi nav izdarījuši darbu līdz galam. Skolotājs Ivars Asnis bija pikts pirmajos divos kursos, pēc tam – draudzīgs, ar humora izjūtu, ziņošs profesionālis, kurš dalījās pieredzē par automehāniku. Vairāki skolotāji devuši savu artavu manā izaugsme. Uzskatu, ka visi darbam atdod sirdi un dvēseli, lai mums iemācītu un mūs ieinteresētu. Esmu atklājis, ka mācību ziņā varu vairāk, nekā pats domāju.”

Bijuši arī spilgti piedzīvojumi, vislielākais – ceļojums uz Slovākijā. „Tur es jauktā kora un jauniešu deju kolektīva sastāvā uzstājos koncertos ar plašu kultūrizglī-

bas programmu. No šī brauciena ir daudz skaistu atmiņu, jo piedzīvojumi bija pat mēģinājumos. Programmā *Erasmus+* biju praksē Zviedrijā, Lidšēpingā: uzlaboju praktiskās iemaņas, pilnveidoju angļu valodas prasmes. Nenozēloju nevienu mirkli, ka pedagogs man noticēja, piedāvāja un es piekritu uz mēnesi doties praksē ārzemēs. Atmosfēra, pasniedzēji un audzēkņi uzņemoties iestādē bija ļoti draudzīgi.” A.Buraks grib studēt Latvijas Lauksaimniecības universitātē: „Mūžu dzīvo, mūžu mācies.”

Audzīnātāja stāsta, ka audzēkņi zināšanas un prasmes uzņemumos pierādījuši tieši kvalifikācijas praksē: „Viņi turpinās karjeru autoservisos kā meistariņi un labi atalgoti automehāniķi. Gandrīz

visiem ir par pašu pelnītu naudu iegādātas automašīnas, dažiem pat dzīvokļi, ko brīvā laikā paši arī uztur kārtībā. Vairāki plāno izglītību autotransportā turpināt augstskolās. 1. un 2. kursā audzēkņi apguvuši valsts aizsardzības mācību un novadu sacensībās tehnikumu pārstāvējuši ar panākumiem. Ir arī tādi, kuri trenējas florbolā, futbolā, basketbolā un guvuši sasniegumus Kuldīgas novada, Kurzemes un valsts līmenī.”

Audzīnātāja visiem vēlē, lai tehnikumā iegūtais palīdz sasniegt mērķus un piepilnīt sapņus: „Nedrīkst pie sasniedzāmā apstāties. Lai neatlaidība, mērķtiecība un aizrautība palīdz veidot stabilu pamatu tālākajam ceļam!”

Elisa Rudzīte Aigara Buraka arhīva foto

Nopelnīt pašiem

Monta Bērziņa
Emīla Meļņa foto

Daudzi jaunieši nolēmuši, ka šovasar vēlas nopelnīt paši savu naudu, ko vēlāk izmantot savām vēlmēm un vajadzībām. Pienākumu dažādība, pieņemams darba laiks un pieredze ir tikai daži iemesli, kāpēc viņi izvēlas strādāt.

Kā tas ir – strādāt muižā?

Marta Vārna, kura pabeigusi 10. klasi Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, jūnijā strādāja Padures muižā, jo tā atrodas tuvāk mājām. Viņa to saskata kā iespēju nopelnīt savu pirmo algu.

Sākumā bijis grūti pie darbavietas pierast, bet vēlāk meitenei viss patika un viņa bija apmierināta. Martas pienākumi: mazgāt logus, uzkopt telpas, šūt, gludināt veļu un kopumā viesiem nodrošināt patīkamu apmēšanos. Vasaras darbā lieti noderot

jau iegūtās prasmes un zināšanas. No visiem darbiem vislabāk patīkot gludināt veļu: galdautus, gultasveļu. Tas esot visvieglākais darbiņš. Ar viesiem vēl nebija iznācis strādāt, bet Marta varētu izrādīt muižu un pastāstīt par to. Tāda iespēja viņu nebiedēja, jo sarunāties ar cilvēkiem jaunietei patīk.

Martai prieks iepazīties ar vēl divām meitenēm, kuras strādāja Padures muižā. Kopā esot bijis jautri – smieklī un joki darba gaisotni padarot vēl gaišāku. Muižā Martu

interesēja arī ainavu arhitektūra, jo ar to viņa vēlas saistīt nākotni.

„Pēc šī mēneša zināšu, kā tas ir strādāt un nopelnīt pašai,” secina Marta. Viņa jau ilgi vēlējusies strādāt un nenoliedz, ka novērtē iespēju strādāt tieši muižā. Marta dzīvo laukos, un tas nozīmē, ka pēc darba vēl bija jāpastrādā arī mājās: „Bet ir vērts pamēģināt. Tā mēs algu nopelnām paši.” Marta gribētu atlikušajiem vasaras mēnešiem atrast vēl kādu darbu, bet lieli plāni vēl nav izdomāti.

Marta Vārna Padures muižā rūpējās, lai viesiem būtu viss labai atpūtai.

Izmēģina pienākumus veikalā

Alise Neilande un Artūrs Osis: palīgi būvniecības namā Kurši.

Būvniecības namā *Kurši* varēja sastapt divus jauniešus: Artūru Osī no Kuldīgas Centra vidusskolas un Alisi Neilandi no Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas. **Abi pabeiguši 10. klasi.**

Artūru uz vasaras darbu mudinājusi iespēja nopelnīt, bet Alise vēlējusies ieraudzīt, kā norit darbs veikalā, un šī viņai ir pirmā darba pieredze. Artūrs pirms tam strādājis kempingā. Darbavietu mainīt nolēmis tāpēc, ka slodze tur bijusi lielāka, nekā tā paredzēta veikalā. Te pienākumi ir palīdzēt pārējiem darbiniekiem, kārtot preces gan ārā, gan noliktavā, gan veikalā. „Klienti ir nedaudz

neapmierināti, kad nevaru pateikt, kur kaut kas atrodas, jo man tas viss vēl nav zināms,” atzīst Artūrs. Tomēr tiem, kuri vēl šaubās par darbu vasarā, Alise iesaka: „Noteikti tas jādara! Tā būs iespēja izmēģināt un saprast, vai nākotnei izvēlētais darbs ir īstais.”

Pēc darba Alise izbaudīja silto laiku, kaut ko darot ārā, kamēr Artūru varēja sastapt basketbola laukumā. Pēc pirmā vasaras mēneša, kas pavadīts strādājot, Artūrs meklēs vēl kādu vietu, bet Alise atpūtiesies. Artūrs vēl īsti nezina, ko vēlas darīt nākotnē, bet ir pārliecināts, ka šī pieredze ar to nesaistās. Alise sevi redz kā tulci.

Laiku pavada lietderīgi

Marija Ausmane un Emīlija Studente garšvielu veikala *Cikāde* jaunajā terasē Mežrozīte.

Marija Ausmane un Emīlija Studente no Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas par darbavietu izvēlējušās Kuldīgas garšvielu veikalu *Cikāde*, un abām jauniešiem tā bija pirmā pieredze.

Emīliju mudinājusi vēlme vasarā kaut ko darīt. Viņa izvēlējās jūnijā, lai atlikusī vasara būtu brīva un to varētu veltīt sev vēlamajām nodarbēm. Lasot darba aprakstu, jauniešiem sapratusi, ka pienākumi būs dažādi un katru dienu nebūs viens un tas pats. Viņai bija jāsver un jāfāsē garšvielas, jāuztur kārtībā terase, jāsakārto plaukti. Emīlija apsvērusi iespēju strādāt, piemēram, kafējnīcā, bet sapratusi, ka tas nebūtu viņai piemēroti.

Marija gribējusi laiku pavadīt lietderīgi, lai vasara nebūtu izniekota. *Cikādi* viņa izvēlējusies tāpēc, ka veikals pašai patīkot un, lasot uzdevumu aprakstu, licies, ka tie ir piemēroti. Par lielu priekšrocību abas uztver pienākumu dažādību. Te var iepazīt dažādas garšvielas un citus produktus, un vēlāk pašas

varēs tos izmantot, gatavojot dažādus ēdienus. Pēc šīs pieredzes jauniešiem zinās, kāda ir darba vide un kā viss notiek *aizkulisēs*. Tikai pirmajā dienā abas strādājušas kopā, bet vēlāk satikās, kad viena atnāca nomainīt otru. Ar klientiem sarunāties iznācis maz, bet atieksme vienmēr bijusi pozitīva.

„Labi, ka jauniešiem ir iespēja vasarā strādāt un nopelnīt,” secina Emīlija. „Un laiks tiek pavadīts lietderīgi.” Saraksts ar pieejamajām darba vietām meklējumus atvieglojis. Varēts salīdzināt pienākumus dažādās vietās un izvēlēties arī sev piemērotāko mēnesi, kurā strādāt. „Ja ir vēlme strādāt, tā noteikti jāizmanto. Tās ir tikai četras stundas dienā,” iedrošina Emīlija. Marija visiem, kuri vēl šaubās, saka: „Ir ļoti labi sevi jāpazīst un jāsaprot, vai spēsī to izdarīt.”

Pēc darba Marija pieskatīja krustmeitiņu, bet Emīlija kaut kur devās, ja bija vajadzība, vai arī atpūtās. Atlikušajā vasarā meitenes vēlas kārtīgi atpūties.

SARUNA AR JUBILĀRI

„Gribu novēlēt visiem būt tādiem, kādiem gribas būt,” teic skrudniece Baiba Eversone.

Kopā ar vistuvākajiem

1. jūlijā apaļa jubileja bija Skrundas novada jauniešu centra vadītājam un pašvaldības jaunatnes lietu speciālistei Baibai Eversonei. Par dzimšanas dienu nozīmī jubilāre atbild pieticīgi – viņa tās nesvin, pat īpaši neatzīmē. Vienkārši atvēl vairāk laika atskatam iepriekšējā gada notikumos, pārskata fotogrāfijas, pasmaida.

Šo dienu Baiba labprāt pavada kopā ar saviem tuvākajiem sirsnīgās sarunās. 1. jūlijs ir gada vidus, kad vasara pilnbriedā. Kā atceras jubilāre, šajā dienā parasti ir ļoti skaists laiks, bet datumu sakritībām vai horoskopu prognozēm viņa netic.

DUBULTI SVĒTKI

Kāda bijusi jaukāka dāvana bērībā, skolas gados vai vēlāk? „Par to jāpadomā, jāpārcilā atmiņu slāņi, jo ne jau katru dienu tas nāk prātā,” atbild Baiba. „Pusaudzes gados vienu dzimšanas dienu svinēju kā Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku dalībniece. Bijām izmitināti kādā skolā. Mēģinājumu grafiks diezgan saspringts. Atgrie-

žoties mītnes vietā, uz sava matracīša atradu mana brāļa sarūpētu dzimšanas dienas dāvanu – skaistu mugursomu. Nezinu, kādēļ nāk prātā tieši šī dāvana. Varbūt tas saviļņojums, kādu izjutu, kad ieraudzīju skaisto pārsteigumu, liek atgriezties šajā dienā. Vēl jauka dāvana, kas manā plauktā joprojām stāv kā svarīgākā grāmata, ir mammas dāvinātā Vizmas Belševicas *Bille*.”

ĪPAŠĀ DRAUDZĪBAS DĀVANA

„Atceros arī bērības atmiņas par vērtīgāko dāvanu. Kādreiz spēlējāmies *veikalos* – tirgojāmies ar varen noderīgām lietām. Par naudu kalpoja liepu lapas. Es savā dzimšanas dienā tirgoju *kartupeļus* – keramzīta oļus. Draudzenīte, gribēdama mani iepriecināt, pielastīja pilnu maisiņu liepu lapu un izpirka visu manu veikalu. Bet te vērtība bija ne tikai draudzenes jaukais žests, bet arī tas, ka naudu viņa bija ielikusi importa maisiņā ar uzrakstu *Libro* – spilgtas krāsas apdruku, sarkaniem rokturiem. Maisiņš jau bija krietni nodilis, bet tas itin nemaz nemazināja

tā vērtību. Saudzīgi to lietoju visu nākamo skolas gadu. Pat tad, kad viens rokturis noplīsa, sasēju un ar lepnumu maisiņā nesu sporta tērpu.

Ar laiku vērtības mainās. Tagad vērtīgākā dāvana šķistu būšana kopā ar tuvākajiem draugiem. Vienkārši, nesteidzīgi.”

VIENMĒR PĀRMAIŅĀS

Baibai darbs saistīts lielākoties ar jauniem cilvēkiem. Gadiem šajā ziņā neesot liekas nozīmes. Viņasprāt, kā ikvienā lietā un vietā svarīgi ir saglabāt spēju izgaršot procesus, nesteigties un izjust ik mirkli. Ne jau vienmēr ir tikai saulainas dienas. Bet to nomākušos mākonīti Baiba prot paslēpt tuvāko lokā. „Darbā ar jauniešiem nepārtraukti notiek pārmaiņas,” viņa atzīst. „Tas liekas tik dzīvs darba process, kas liek nepārtraukti apgūt ko jaunu, ka ne mirkli nav bijusi sajūta, ka pārmaiņas vairs nenotiek.”

ŠKIET SABIEDRISKA

Skrudnieki Baibu pazīst kā vienmēr smaidīgu, laipnu un atvērtu cilvēku. Bet viņa

teic, ka varbūt arī liekoties ļoti sabiedriska – amats prasot tādai būt, lai iesaistītu daudzus ļaudis. „Taču patiesībā esmu visai savrupa. Un tuvāko draugu loks man ir neliels. Tie ir cilvēki, kas respektē manu būšanu tādai, kādai man gribas būt. Man ir lieliski draugi. Tas gan nenozīmē, ka esam līdzīgi domājoši un ka mūsu starpā nevalda viedokļu dažādība. Nē, drīzāk esam pieņemoši.”

DEJO UN EKSPERIMENTĒ

Baibai ļoti patīk dejot. Tas esot viens no prieka avotiem. Pandēmijas laikā tautisko deju kolektīva mēģinājumi izpalikuši, bet viņa pamanās padejot, pat māju tīrot. Aizraujošs vaļasprieks, kuram nevajag kolektīvu, ir kulinārija. Jubilārei patīk izzināt ēst gatavošanu. Dažādas idejas tiek rastas internetā, un tad viņa eksperimentē. Drīz sāksies konservēšanas sezona. Tās esot pacilājošas izjūtas, kad burciņās sarindojas pašas gatavotie krājumi ziemai.

Daina Tafelberga
Baibas Eversones
arhīva foto

TOMĀTU, ČILI UN ĶIPLOKU MĒRCE

Baiba vēlas dalīties ar vienu no savām iecienītākajām receptēm. Katru gadu top ap 50 burciņu, un nekad pāri nepaliek. Kad viņa dodas pie kāda ciemos, paķer šo ciemakukulim.

3500 g rīvētu tomātu, 300 g smalki sakapātu ķiploku, 300 g smalki sakapātu čili piparu, 500 g cukura, 200 g ievārījuma cukura, sešas ēdamkarotes sāls, 200 g etiķa. Visu vāra aptuveni stundu, etiķi un ievārījuma cukuru gan pievieno tikai beigās. Pilda burkāš.

STĀRKA VĒSTIS

Pieci līgotāji

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 23. līdz 30. jūnijam pasaulē nākuši 15 bērni: desmit meitenes un pieci zēni. Pieci mazuļi dzimuši Līgo dienā – 23. jūnijā.

Vecāki devuši šādus vārdus: Sāra Kristiāna, Agate, Emma, Terēze, Laura, Amēlija, Jasmīna, Ulla, Ance, Matīss, Jēkabs, Arvīds, Rūdis. Vienai meitenītei un puikam vecāki vārdu vēl izvēlas.

VIRTUVĒ

Vasara virtuvē

Katrīna Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

Karstā laikā gribas ēst viegli – tā, lai nebūtu pārēšanās: vairāk dārzeņu, augļu, mazāk gaļas, tauku.

Tā ir iespēja ēst veselīgi un atbrīvoties no kāda traucējoša kilograma. Tomēr garie, gaišie vakari un grilēšana dara savu –

gadās pārēsties. Galvenais, lai tā nav ikdienu un lai dārzeņi, zaļumi, ogas un augļi uzturā būtu katru dienu, jo to prasa gadalaiks. Arī tādus ēdienus kā pica vai saldējuma kokteilis varam padarīt veselīgākus, varam sarai atbilstošākus.

Auzu miltu pica ar dārzeņiem

Vajadzēs: tomātu mērcei – 10 g olīveļļas, 200 g tomātu savā sulā, 1 tēj. sakapātas raudenes, sāli un piparus; pamatnei – 7,5 g sausā rauga, 5 g cukura, 180 ml silta ūdens, 260 g auzu miltu (vēl arī virsmas pārkaisīšanai); virskārtai: vārītu ziedkāpostu, 2 olas, 80 g saldā krējuma, 60 g sviesta, cukini, sāli, piparus, 125 g mocarellas siera.

Kā pagatavot. Tomātu mērcei katlīnā sakarsē olīveļļu, pievieno tomātus savā sulā, raudeni, sāli, piparus un uz lielas liesmas apcep 10 min. Tad liesmu samazina un mērci sautē vēl 30 min. Mazā bļodiņā sauso raugu sajauc ar cukuru un silto ūdeni, kārtīgi samaisa. Lielākā bļodā liek auzu miltus, sāli, rauga maisījumu un apmēram 10 min. mīca mīklu. Bļodu pārsež ar dvieli un 30 min. mīklu raudzē siltā vietā. Bļodā sajauc vārītu, sakapātu ziedkāpostu ar olu un saldo krējumu. Pannā izkausē sviestu un maisot apcep ziedkāpostu masu.

Cepeškrāsnī sakarsē līdz 200 grādiem. Uzrūgušo mīklu vēlreiz izmīca. Darba virsmu pārkaisa ar miltiem. Mīklu izrullē plānā kārtiņā, veidojot ovālu formu. No šī daudzuma iznāk divas picas, bet tas, protams, atkarīgs no pannas lieluma. Cepamo pannu izklāj ar cepampapīru, liek virsū izrullēto mīklu. Pārsērē ar tomātu mērci, virsū liek ceptos ziedkāpostus, cukini šķēles, pārslaka ar olīveļļu, pārber ar pipariem. Liek cepties 15 min. Tad pārber ar kubiņos sagrieztu mocarellas sieru un cep vēl 5 min. Pasniedz siltu.

Saldējuma kokteilis ar mellenēm un čia sēklīm

Vajadzēs: 250 g melleņu, 1 tēj. čia sēkļu, 10 g piparmētru lapīņu, 150 ml ābolu sulas, 500 ml plombīra saldējuma. **Kā pagatavot.** Visas sastāvdaļas sakul blenderī, līdz kokteilis kļūvis krēmīgs. Lej glāzēs.

MANAS ATZINAS

Redzēt bērnus laimīgus

Laila Ābola, mūzikas skolotāja Kuldīgas pirmsskolas izglītības iestādē *Bitīte*

tu mūsu mīļo Kuldīgu! Nokļūstot pie Ventas rumbas, saprotu, cik brīnumainā vietā es dzīvoju.

■ **Kuldīgā visvairāk apbēdina** nesakoptās vietas. Skumji arī skatīties, kā pilsētas centrs ir pārbļvēts ar lieto-to preču un alkoholisko dzērienu tirdzniecības vietām. Domāju, ka pozitīvos punktus Kuldīgas centram tās nedod.

■ **Mana lielākā vēlēšanās** ir tikties ar bērniem un mazbērniem. Tas ir tik milzīgs prieks – redzēt bērnus laimīgus.

■ **Darbā vissvarīgākās** ir pozitīvās emocijas, kuras varu gūt saskarsmē ar bērniem. Darbs ar pirmsskolas vecuma bērniem sniedz prieku un gandarījumu. Mani sajūsmīna viņu patiesums, atklātība un ticība brīnumam.

■ **Ja būtu jāmaina nodarbošanās,** jauno es saistītu ar kaut ko māksliniecisku, radošu.

■ **Mans dzīves moto:** visā saskatīt pozitīvo.

■ **Vērtīgākā mācība** – nesteigties laikam pa priekšu.

■ **No saviem vecākiem** mācos visu iesāktu padarīt līdz galam.

■ **Mani visvairāk iedvesmo** mūzika un jūra. Arī draugi, bērni un mazbērni, kuri liek smaidīt un justies labi.

■ **Latvijā mani visvairāk iepriecina** dabas skaistums. Cik brīnīšķīgi, ka varam dzīvot valstī ar četriem gadalaikiem! Mani sajūsmīna katra gadalaika īpašās krāsas un sajūtas.

■ **Latvijā mani visvairāk apbēdina** fakts, ka tā nav draudzīga cilvēkiem ar invaliditāti. Valstī nav izstrādāta sistēma, kā viņus iesaistīt darba tirgū. Skumji...

■ **Kuldīgā visvairāk iepriecina** cilvēki, kas ir ap mani. Prieks, ka Dievs sakārtojis tā, ka varu dzīvot tieši šeit. Ir tik brīnīšķi pastaigāties pa klusajām vecpilsētas ieliņām un vērot sakop-

NEDĒLAS VIEŠŅA

Izplānot stratēģiski un sist precīzi

Kuldīdzniece ANITA LEJA novusu par savu sirds nodarbi dēvē jau 17 gadus. Panākumi ir gūti dažāda mēroga turnīros, bet visnozīmīgākās godalgas izcīnītas valsts sacensībās.

Kad pēdējo reizi spēlējāt?

Ir pauze – gadu nav spēlēts, bet ceru, ka rudenī beidzot atkal varēs doties uz treniņiem.

Kādēļ izvēlējāties novusu?

Visu laiku bija darbs, mājas – iestājās rutīna, un gribējās pārmaiņas. Izlasīju avīzē, ka novusisti aicina jaunus spēlētājus, aizgāju un tur arī paliku. Tas bija pirms 17 gadiem. Sākumā bija prieks par katru vinnēto setu. Pamazām, pamazām, un spēle aizgāja.

Kas šajā spēlē jūs aizrauj?

Tas, ka neviena partija nav tāda kā iepriekšējā, neviens sitiens neatkārtojas. Arī cīņaspars patīk. Piemēram, setos esmu zaudētāja ar 0:3, tomēr spēju vēl uzvarēt ar 4:3. Par novusu it kā saka: tāds plezīrs vien ir. Tomēr tas nav viegls sporta veids. Latvijas sacensībās kājās jābūt 11 vai 12 stundas, pat apstāties nav bijis laika.

Kas jums patīk labāk: vienspēles vai dubultspēles?

Viegļāk ir vienspēles, jo esmu atbildīga tikai par sevi, bet man labāk patīk jauktajās dubultspēlēs.

Kādēļ tieši jautātās?

Vīriešiem ir cita domāšana – viņi vairāk izfunkcionē darbības uz priekšu. Sievietes spēlē firi un otram neierieb. Dubultspēles vispār ir interesantākas, jo tur situācijas ļoti dažādas.

Par kurām godalgām vislielāka prieks?

Pirmais prieks bija par trešo vietu republikā vienspēlēs. Šķiet, tas man izdevies vienīgajai no Kuldīgas. Arī dubultspēlēs trīs gadus pēc kārtas izcīnīta otrā vieta. Pirms pāris gadiem sievietes komandas uzvara valsts līmenī.

Vai sezonā sacensību pietiek, paspējat izspēlēties?

Ir daudz – gandrīz katru sestdienu, svētdienu. Ir arī apkārtējie turnīri, piemēram, Durbē, Ventspilī, Talsos un vēl citur. Brīžam šķiet, ka par daudz, bet, no otras puses, spēlēt novusu man neapnīk.

Cik liels pulks esat Kuldīgā?

Tā kā mums te nav telpu, spēlētāju pulciņš kļūst arvien mazāks. Un kur lai dabū kabīnē, ja nav, kur trenēties? Centra vidusskolā pulciņu sāka veidot skolotājs Toms Fogels, bet uzņāca pandēmija, un viss apstājās.

Tagad braucam uz Alsungu, kur telpas mums ierādītas kultūras

namā. Turienes sporta organizators Māris Bikse sarunāja, un viņš dzies arī spēlē. Turp varam aizbraukt ar vienu auto. Savulaik, kad trenējāmies Kuldīgas sporta skolas vestibilā, nāca desmit cilvēku. Tad mūs pārcēla uz *Lauktehniku*, kur regulāri trenējāmies četri.

Vai skolas laikā aizrāvāties arī ar citu sporta veidu?

Jā, ar ložu šaušanu. Toreiz dzīvoju Talsos. Aizgāju līdzī vecākajam brālim. Rezultāti bija, savās vecuma grupās ieguvu daudz diplomu. Pārceļoties uz Kuldīgu, mēģināju organizēt sacensības, bet interese nebija liela.

Savā laikā tēvs iemācīja man slēpot, spēlēt šahu un dambreti. Pamatskolā slēpoju labi: vienmēr piedalījās skolas izlasē, bija labi rezultāti rajona sacensībās. Arī dambreti labi spēlēju. Kuldīgā pāris reizi uzspēlēju sporta spēlēs, un treneris Rudolfs Tomass aicināja trenēties.

Beidzot Talsu 1. vidusskolu, devos uz Rīgu. Studēju Politehniskajā institūtā (tagad Rīgas Tehniskajā universitātē – aut.). Iesāku ceļiniekos, bet pabeidzu ekonomistus. Studiju laikā iepazīnos ar vīru Juri un pārcēlos viņam līdzī uz Kuldīgu. Te nebija tādas specialitātes, ko vēlējos, tāpēc nolēmu, ka studiju programma jāmaina, un apguvu ekonomiku.

Sākotnēji ceļiniekus izvēlējās par godu tēvam Emīlam Jansonam. Tētis bija izgudrotājs – viņam piešķirtas Vissavienības zelta medaļas, un tas tajā laikā notika ļoti reti. Tēta izgudrojums – ceļa veltnis, viņš arī būvēja tiltus.

Kur beigās Kuldīgā strādājat?

Man bijusi tikai viena darba vieta – dzelzsbetona rūpnīca, tur biju tehniskās kontroles daļas meistare. Rūpnīcā strādāja arī vīrs. Nostrādājam līdz pat uzņēmuma likvidācijai. Savulaik nolika daudz pasākumu, arī sporta. Uzņēmumam bija kultūras nams, kas Kuldīgā skaitījās pats labākais, notika koncerti, izrādes. Arī kolektīvs bija labs – vēl šodien ar darbabiedriem satiekos. Priekšniece bija ideāla: kad atgādījas kāda ķeža, iesauca kabinetā, un visi dabūjam pa biksēm, bet ārpus kabineta bijām eņģeļi, jo viņa par mums krita un cēlās.

Kas šovasar jums aktuālākais?

Dārza darbi. Puķēm atvēlēti

Anita un topošais vīrs Juris – tikko iepazīnušies.

23. maijā Leju ģimenei nosvinēta 40. gadskārta.

Kuldīgas sieviešu novusa komanda uzvarējusi Latvijas Čempionātā 2017. gadā: Biruta Leikarte, Ilze Dziesma, Inese Mūrniece, Ilze Čakle un Anita Leja.

300 kvadrātmetri, protams, audzēju arī dārzenus – visu, kas ģimenes iztikšanai nepieciešams. Karstums mazliet par lielu, tāpēc daudz lejam, citādi nekā neaugs. Dzīvoju Priedainē, bet Ivandes pagastā atguvu tēva īpašumu. Tur ir vien zeme un neliela lapene, lai būtu, kur atpūsties. Katru gadu apstrādājamā platība paliek arvien mazāka, un divatā ar vīru tik daudz izaudzētā vairs nevajag, bērni lieli – savās dzīvēs. Ivande man ir īsta paradīze: sazanīt nevar, jo mobilais telefons neķer zonu, tāpat dambretis netraucē, ir klusums un miers.

Ko audzējat puķu dārzā?

Pavasārī zied narcises, ir daudz dāliju, peoniju, iestādītas arī rozēs un vēl neskaitāmi veidi, jo puķes man ļoti patīk. Agrāk bija

ap 80 šķirņu narcīšu, bet sāku pirt importa, un tām kaut kāda slimība piemētās, tāpēc tagad palikušas krietni mazāk. Arī dālijas agrāk bija ap 150 šķirnēm, šogad ir 80, bet zinu, ka nākamgad būs 20.

Kāpēc tāds samazinājums?

Vairs nevaru visus darbus spēt apdarīt. Ir liela nopemšanās. Par turēšu tās, kas pašai vislabāk patīk, un pārējās atdošu.

Vai strādājat arī algotu darbu?

Smejos, ka darbs man ir atpūta, jo strādāju mājās un darbu pakārtoju brīvajam laikam. Ir manai ģimenei zemnieku saimniecība *Bērtuļi*: es kārtāju dokumentāciju, bet meža strādā brigāde, zāgē sausus kokus, kopj mežus. Piedalāmies *Latvijas Valsts mežu*

rīkotajos konkursos.

Pastāstiet par bērniem, mazbērniem!

Man ir četri bērni. Vecākā meita Agnese dzīvo Anglijā, audzina dēlu, kuram septembrī būs divi gadi. Mazdēliņam tēvs ir cittaunietis, un viņam dots garš vārds – Isars Muhameds Mehmeds, bet mēs viņu saucam vienkārši par Jēkabu. Dēls Mārtiņš strādā uzņēmumā *Palleteries* un palīdz mums saimniecībā. Vēl ir meita Inese, viņai ir divi dēli: Toms nupat beidza 2. klasi, pie manis dzīvoja septiņus mēnešus, un kopā mācījāmies attālināti, bet piecgadnieks Raivo iet bērnudārzā. Jaunākais dēls ir Ingus – viņš savulaik nodarbojās ar svara bumbu celšanu, ir guvis titulus čempionātos gan pasaulē, gan

VIEGLATLĒTIKA

Latvija – septītā

Bulgārijas pilsētā Stara Zagorā, kur norisinājās 9. Eiropas čempionāts otrās līgas komandām, Latvijas vieglatlēti izcīnījuši septīto vietu. Komandā bija arī kuldīdznieks Uģis Jociis: 3000 metru skrējienā viņš finišēja piektais un uzrādīja jaunu personīgo rezultātu – 8:05,46. Uzvaras lauri tika Ungārijai.

Vienā piegājienā divi tituli

Latvijas 100. čempionātā Jēlavā no Kuldīgas sportistiem vislabāk veicies Uģim Jociim – viņa kontā divi valsts čempiona tituli 1500 un 5000 metru skrējienā. Bet kopā viņam to ir 15.

• Labi startēja arī sporta skolas audzēkņi. Desmitcīņā U20 grupā ceturtais bija Niks Maulis (100 m – 12,84; tāllēkšanā – 5,30 m; lodes grūšanā – 11,32 m; augstlēkšanā – 1,62 m; 400 m – 1:03,51; 110 m/b – 18,39; diska mešanā – 31,48 m; kārtlēkšanā – 3,10 m; šķēpa mešanā – 45,08 m; 1500 m – 6:02,36).
• Pieaugušo konkurencē 100 metros 13. – Ralfs Zazerskis (11,56), 15. – Adams Kesters (11,59), 200 metru skrējienā 14. – R.Zazerskis (23,62), 1500 metrus pirmais bija U.Jociis (3:46,51), septītais – Lauris Grīniņš (4:02,23), 11. – Janeks Krumbergs (4:16,30), 5000 metrus pirmais atkal U.Jociis (14:24,17), trešais – L.Grīniņš (15:17,24), astotais – J.Krumbergs (17:15,39), 400 metru barjerskrējienā devītajā vietā Samanta Santa Grunģiņa (1:13,51). Tāllēkšanā 11. – Ā.Kesters (5,70 m). Trīsollēkšanā sestā – Janita Antipina (11,28 m). Kārtlēkšanā ceturtais – Emīls Līdaka (3,75 m). Lodes grūšanā piektais – Roberts Sorokins (13,71 m), sievietēm ceturtais – Auce Mūrniece (12,18 m). Diska mešanā sestais – R.Sorokins (42,84 m).

Latvijas čempionātā 5000 metrus līdera gods Uģim Jociim, bronzas godalga – Laurim Grīniņam.

Labi rezultāti

Sportland kausa izcīņas otrajā posmā Saldū labus rezultātus guvuši arī Kuldīgas novada sporta skolas vieglatlēti.

100 metros 15. vietā Kristīne Grīnberga (12,99), vīriešiem devītais bija Ādams Kesters (11,68); U16 grupā otrais – Alekss Galītis (12,12), 200 metros U18 grupā septītā – Sanija Robežniece (27,26), 1500 metros septītais – Lauris Grīniņš (4:04,54), 100 metru barjerskrējienā U18 grupā sestā – Janita Antipina (15,98), astotā – S.Robežniece (16,28); U16 grupā desmitā – Anija Roze (16,87), 110 metru barjerskrējienā U18 grupā pirmais – Ralfs Zazerskis (15,09); U16 grupā devītais – Ģirts Bāders (17,47), tāllēkšanā sestais – Ādams Kesters (6,15 m); U16 grupā pirmais – A.Galītis (5,99 m), meitenēm 12. – A.Roze (4,86 m), 13. – Keita Jēkabsons; U18 grupā ceturtais – J.Antipina (5,30 m), augstlēkšanā otrā – Anna Ābolīņa (1,63 m); U16 grupā astotais – Aleksandrs Vaskops (1,60 m). Lodes grūšanā U20 grupā pirmais – Roberts Sorokins (14,49 m), sievietēm piektā – Auce Mūrniece (12,41 m), Diska mešanā U20 grupā – otrais R.Sorokins (42,90 m), trešais – Niks Maulis (32,38 m).

RITENBRAUKŠANA

Karstums piešķir asumu

Ar labiem panākumiem Baltijas un Latvijas čempionātā šosejas riteņbraukšanā startējuši Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi: uz pjedestāla augstākā pakāpiena ticis Ģusts Lapiņš, bet amatieriem – Ģirts Vēvers.

Sestdien Igaunijas pilsētā Valgā norisinājās Baltijas čempionāts, kas atjaunots pēc 17 gadu pārtraukuma un 26 vecuma grupās pulcēja vairāk nekā 600 dalībnieku no Igaunijas, Latvijas un Lietuvas. Noskaidroti arī visu trīs valstu čempioni. Rīko-

rammu, un bērns bez pieaugušā palīdzības galā netiktu. **Sopavasar nosvinējāt 40 gadu kāzu jubileju.** Jā, tā mums bija 23. maijā. Galvenais ir abiem pielāgoties. Gadās strīdi – tad vienam jāpakuļš, jo gudrākais jau piekāpjas (smēnā – trīs četras tiešsaistes, katru dienu mācības sākas pusdevēņos rītā. Man šķiet, ka viss notika kā parastā mācību stundā, skolotāja audzēkņus pat apsauca, ja neklausījās. Jāmācās citīgi: daudz lika lasīt, rakststijām sacerējumus. Tomam mācīties patīk, viņš bija savā klasē labākais.

Kas jums sagādā vislielāko prieku?

Mazbērni. Viņu valoda, izdoma – tā ir fantastiska! Ciemos atbraukusi mazmeitiņa Megija. Viņa opim saka: „Ej parunā ar mammu un tēti, lai viņiem nav garlaicīgi, jo mēs ar omu ejam uz veikalu.”

Anitas Lejas arhīva foto

Leju ģimene: pirmajā rindā Anita, meitas Inese un Agnese, otrajā – dēli Mārtiņš un Ingus, dzīvesbiedrs Juris.

Visi kopā pērn augustā Alsungā.

Latvijā. Dzīvo Rīgā un audzina divas meitas: Megiju (četri gadi) un Keriju (divi mēneši).

Kāds ir jūsu vērtējums par attālināto mācīšanos?

Mazdēlam Staļģenē ir ļoti laba skolotāja. Domāju, ka viņai bija grūti sagatavot stundu, jo dienā – trīs četras tiešsaistes, katru dienu mācības sākas pusdevēņos rītā. Man šķiet, ka viss notika kā parastā mācību stundā, skolotāja audzēkņus pat apsauca, ja neklausījās. Jāmācās citīgi: daudz lika lasīt, rakststijām sacerējumus. Tomam mācīties patīk, viņš bija savā klasē labākais.

Anitas Lejas arhīva foto

tāji parūpējušies par izaicinošu un tehnisku trasi, kuras odziņa bija 3 km grantēts posms. Nopietns pārbaudījums bija arī svelme pāri +30 grādiem. Amatieri pieveica 112 km, un uz starta izgāja 145 sportisti. 45–49 gadu veco sportistu grupā pirmais bija kuldīdznieks Ģ.Vēvers (*Evelo Team/RRS*).

Spraigas cīņas notika 81,6 km jauniešu braucienā (U17).

No Latvijas sportistiem līderu grupā līdz finišam spēja noturēties kuldīdznieks G.Lapiņš. Finiša Baltijas konkurencē Ģusts bija

Krists Neilands brauks Tokijā

Šosejas riteņbraukšanā mūsu valsti olimpiskajās spēlēs Japānā pārstāvēs kuldīdznieks Kristis Neilands un carnīkavietis Toms Skujiņš. To apstiprinājis Latvijas Riteņbraukšanas federācijas (LRF) padome.

Murjāņi uzņem audzēkņus

17. jūlijā 9.00 Murjāņu sporta ģimnāzija izsludinājusi jauno atlētu atlasu (8.–10. klasē) šādos sporta veidos: riteņbraukšanā, vieglatlētikā, rokasbumbā, kamanīņu sportā, zēnu un meiteņu volejbolā.

Būs pamatzināšanu kompleksā pārbaude par iepriekšējā klasē matemātiku, latviešu valodā, angļu valodā apgūto un arī psiholoģiskais tests. Informācija e-pastā: msg@msg.edu.lv vai pa tālr. 29330201.

vienu no diviem sportistiem. T.Skuiņš UCI pasaules rangā starp Latvijas braucējiem ieņem augstāko vietu, tāpēc viņš startēs gan grupas, gan individuālajā braucienā. Tikmēr K.Neilands startēs grupas sacensībās.

Kluba *Goldingen Cycling Club* braucējiem labi rezultāti arī Latvijas čempionātā individuālajā braucienā Rīgā, Bīķernieku trasē. U15 grupā 11 km distancē sestais bija Uvis Zvirbulis, meitenēm šajā grupā sestā – Anna Limbaite. U17 grupā 16,5 km pirmais bija G.Lapiņš, trešais – K.Skrubis. U19 grupā astotais – K.Ilsjāns.

Kuldīgā

IZSTĀDES

www.kuldigasmuzejs.lv

Novada muzejā no 9.VI mākslinieces Kristīnes Kvitkas gleznu izstāde (attēlā) no Itālijas.

Dvēseju putenis – līdz 3.X var ielūkoties spēlfilmas aizkadros, izzināt vēsturi, aplūkot Sandras Silas radītos tērpus.

Šarmantā Kuldīga – fotoizstāde pie muzeja. Spēle **Vecpilsētas nianses**: maršruts ved no vienas objekta **Teleports** Liepājas ielā cauri vecpilsētai līdz muzejam.

Virtuālās izstādes **Latvijas Tautas frontes Kuldīgas nodaļa, Kuldīga un novads 100 gados, Kuldīga senāk un tagad, 20 novadnieku dzīvesstāsti.**

Mākslinieku rezidences galerijā no 2.VII gleznotāja Kristapa Zariņa personālizstāde.

Adatu tornī adatu ekspozīcija, pieteikties pa tālr. 29433674.

KONCERTS

Mākslas namā 4.VII 17.00 trio **Fabel** kamermūzikas koncerts **Kino atspulgi**. Muzicē Anna Gāgane (klarnete), Kristaps Bergs (čells), Linda Leine (klavieres), būs Romāna Drica video. Programmā: Ērika Ešenalda **Atspulgi ūdenī**, Gabriela Forē un Nino Rotas skaņdarbi **Trio klarnetei, čellam un klavierēm**. Ieeja – bez maksas, bet ar Covid-19 sertifikātu.

Kuldīgas novadā

GUDENIEKOS

Basu bibliotēkā līdz 15.VII Olģerta Visvalža Grūbes fotoizstāde.

ĪVANDĒ

Bibliotēkā Ingas Kļavas skalu pinumi un jauno grāmatu virtuālā izstāde.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkas sociālo tīklu kontā literatūras jaunumi.

LAIDOS

Laidu bibliotēkā līdz 8.VII **Kuldīga un...** – Olģerta Visvalža Grūbes fotogrāfijas.

Sermītes bibliotēkā līdz 8.VII Vizmas Hartmanes gleznu izstāde **Harmonijā ar dabu**.

Valtaiķu baznīcā 4.VII 13.00 dievkalpojums Armanda Klāva vadībā.

PADURĒ

Bibliotēkā feisbukā jaunās un mēneša jubilāru grāmatas.

RENDĀ

Bibliotēkā jūlijā Edgara Egliena fotoizstāde.

SNĒPELĒ

Muižas pagraba logos pagasta

darbinieku fotoizstāde **Ar telefonu dabā**.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 20.VII izstādes **Lina stāsts** un **Ziepju darbnīca**, Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra skolēnu mācību uzņēmumu **Crafty** un **Smart Wood** darbi.

VĀRMĒ

Spēle: iespēja iepazīt pagastu no cita skatpunkta. Līdz augusta beigām var saņemt norādes, izpildīt uzdevumus. Katru mēnesi – balvu izloze. Plašāk: www.varme.lv vai pa tālr. 29820429. Konkurss **Atklāj savus talantus!** līdz augusta beigām. Nolikums: www.varme.lv.

Bibliotēka no 5. līdz 18.VII slēgta.

RUDBĀRŽOS

Bibliotēkā Kuldīgas fotokluba **Divas**

upes dalībnieka Jāņa Krasta darbu izstāde **Panorāmas**.

ANTUĻOS

Bibliotēkā jūlijā senie sadzīves priekšmeti. Māra Mihailova fotoizstāde **Ūdenskritumi**.

ALSUNGĀ

Tūrisma informācijas centrā no 2. līdz 17.VII izstāde **Suitu novada zeķes**.

Kurzemē

VENTSPILĪ

Ordeņa pils vaļā

Ventspils muzejs sagaida ne tikai ar pamatekspozīciju, bet arī piecām izstādēm.

Dārzā un pagalmā var skatīt Paula Jaunzema skulptūras un lielformāta fotogrāfijas izstādē **Viss ir akmenī**. Zālēs – izstāde **Vasarnīcu iela un Nolakotā pasaule: japāņu tradicionālie lakas izstrādājumi**. Galerijās – scenogrāfes Kristīnes Abikas un fotogrāfa Māra Ločmeļa izstāde **Brazīlvuds: pirmā daļa**. Izglītības centrā – Ventspils skolēnu darbu izstāde **Baltā izstāde**. Ordeņa pils pagalmā – Vēsturisko dārzu un parku dienas. Šīgada tēma ir **Paklājdobes**. 3.VII 10.00–12.00 var tikties ar pils dārznieci Tai-gu Zīverti. 3. un 4.VII, kasē pasakot paroli **Pils paklājs**, pagalmu un dārzu var apmeklēt bez maksas.

Amatu mājā fotogrāfa Linarda Onzula personālizstāde **Lapzemes skices**.

VENTSPILS NOVADĀ

Muižu sirdspuksti: 3. un 4.VII pasākums aicina iepazīt novada muižas un to drupas. Sestdien 11.00–20.00 tās varēs apskatīt Usmā, Ugālē, Puzē, Ancē, Popē un Tārgalē, svētdien viesus gaidīs Zlīkās, Piltenē, Zirās, Vārvē, Užavā un Jūrkalnē. Katrā vietā būs radošas nodarbes.

LIEPĀJĀ

Koncertzāle Lielaiz dzintars ver durvis

Pēc teju pusgada pārtraukuma Liepājas koncertzāle Lielaiz dzintars apmeklētājiem no jauna vērusi durvis.

No 9. jūlijā līdz 12. septembrim 1. stāva mākslas telpā **Civita Nova** būs vēju pilsētas iedvesmoto mākslinieku grupas izstāde ar zīmīgu nosaukumu **Jūrā pie Liepājas pazudis cilvēks**.

No 1. līdz 3. jūlijam un no 26. līdz 27. augustam notiek 29. Liepājas Starptautiskais zvaigžņu festivāls, ko organizē Liepājas simfoniskais orķestris. Būs pieci koncerti. Dalībnieku vidū – Lietuvas operdīva Vida Miknevičiute un Latvijas tenors Aleksandrs Antoņenko, pianisti Georgijs Osokins, Reinis Zariņš

un Agnese Egliņa, kā arī citi izcili mūziķi.

10. jūlijā 19.00 pasaules atziņību iekarojušī operdziedātāja Inga Kalna un virtuozā pianiste Diāna Ketlere prezentēs dueta jauno albumu **Das Rosenband (Rožu vītne)**. Koncerts pārcelts no šīgada 8. janvāra.

23. jūlijā 19.00 grupas **Latvian Blues Band** 20. jubilejas koncerts, kas pārcelts no pērnā gada 6. jūnija un šīgada 19. jūnija.

24. jūlijā 21.00 brīvdabas koncerts **Skan visa Liepāja**. Daļība bez maksas.

7. augustā 20.00 ilgi gaidītā tikšanās ar brīnumaino korejiešu dziedātāju Youn Sun Nah, kuras koncerts pārcelts no pēr-

nā gada 30. maijā.

21. augustā 19.00 Latvijas Radio bigbendam pievienosies franču džeza leģenda, komponists un saksofonists Pjērs Bertrāns. Koncerts pārcelts no pagājušā gada 22. augusta.

28. augustā 19.00 programmu **Dzēzā tikai meitenes** atskaņos trio Beāte Zviedre, Rūta Dūduma-Ķirse un Arta Jēkabsonne, kuras pavadīs orķestra Rīga bigbends Valda Butāna virsvadībā.

Pārceļtos koncertus varēs apmeklēt arī ar iepriekš iegādātajām biļetēm, tās personalizējot **Biļešu paradīzes** mājaslapā. Jāuzrāda Covid-19 sertifikāts, personas dokuments un biļete.

Leļļu teātrī izrāde un ekskursija **Atklāj noslēpumus leļļu valstībā**. 4.VII **Trīs rukstīši**, 11. un 18.VII pirmizrāde **Harolds un Pile**. Skatītājiem (izņemot bērņus līdz 12 gadiem) jāparāda personas dokuments un Covid-19 sertifikāts. Biļetes – vietnē Bilesuparadize.lv un stundu pirms izrādes teātra kasē, Rožu laukumā 5/6.

JŪRKALNĒ

Vējturu namā 3.VII 22.00 – pirmās sezonas atklāšana. Uz vienu nakti atdzims Liepājas leģendārais mūzikas klubs **U.t.t.** Uzstāsies solisti Igo, Katrīna Dimanta un Atis Ieviņš, muzicēs Juris Kristons, Mārtiņš Burkevics, Egons Kronbergs, Gundars Lintiņš, arī Ēriks Upenieks un Jānis Strazds. Būs **Maģie suiti** un pārsteigumi. Klausītājiem jāuzrāda Covid-19 sertifikāts, personas dokuments un ieejas biļete.

Tautas namā 3.VII–19.IX ceļojošā izstāde **Tautasdziesmu teicējas. 1991**. Tautasdziesmu teicēju dzīves un garīgā telpa: dokumenti, fotogrāfijas un filmu sižeti. Atklāšana 3.VII 15.00. Apmeklējumu pieteikt pa tālruni 26261884 (Kristīnei)

TALSOS

Kinoteātra Auseklis skatlogos līdz 28.VIII Margaritas Germanes darbi izstādē **Iekšējā būtība**.

NĀC STUDĒT LATVIJAS UNIVERSITĀTES KULDĪGAS FILIĀLĒ!

- ✦ Pieteikšanās bakalaura un koledža līmeņa studijām: 28.06. – 12.07. portālā latvija.lv
- ✦ Pieteikšanās maģistra studijām: 05.07. – 16.07. filiālē

Studē inovatīvajās pedagoģijas programmās, apgūsti sociālā darbinieka vai dinamisko sporta trenera specialitāti!

Izvēlies studijas tuvāk mājām!

Studē nepilna laika klātienē

+371 26437524
+371 63323457
kuldiga@lu.lv
Kalna iela 19, Kuldīga
www.gribustudet.lv

IZVĒLIES PANĀKUMUS!

LATVIJAS UNIVERSITĀTE
Kuldīgas filiāle

PĀRDOD

Vieglās automašīnas **PIEKABI MAZ 8114**. Tālr. 25981300.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksistēmas no ražotāja. Cena: no 6,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (130 EUR/paletes), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (35 EUR/1,3 m³ *Big Bag*). Tālr. 26651831.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku un skujkoku **MALKU** ar piegādi, 3–5 m³. Tālr. 29974786.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

MALKU klučos, krāmētū, piegādi nodrošina, cena: 30 EUR/m³. Tālr. 26632723.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Gatavojam pēc vajadzīgā garuma un rupjuma, 10 berkubi – 250 EUR, 6 berkubi – 180 EUR. Ir arī līgums ar Kuldīgas sociālo dienestu. Tālr. 29562735.

SIENU no nopļautas pļavas. Tālr. 29875326.

SIVĒNUS. Tālr. 22400746.

2 mēn. vecus dējējvistu **JAUNPUTNUS**. Tālr. 29422031.

VAJADŽĪGI

Pilsberģu krogs Jūrkalnē aicina darbā **PAVĀRU** pastāvīgam darbam, alga – 7,00 EUR/h, nodrošinām darba autotransportu. Tālr. 29495600, 27436888. SIA **AC Tehnika** (46103004541).

SIA **Rajaks** (46102003750) – **STRĀDNIEKI KOKZĀĢĒTAVĀ** fiziska darba veikšanai. Darba samaksa pēc izpēšanas, sākot ar 650 EUR. Tālr. 26228615.

SIA **Optimisms** (42103049352) aicina darbā **ZĀĢĒRUS**. Samaksa 2 reizes mēnesī, mēneša darba alga atkarīga no izpēšanas, vidēji 700–800 EUR. Ar darbu nodrošina visu gadu. Zvanīt pa tālr. 29562732.

VĒLAS ĪRĒT

2 pensionāri meklē **DZĪVESVIETU LAUKOS**, var pieskatīt māju. Tālr. 22477663.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS atvērta no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības. **PĒRK** zarus, cirsnu atlikumus, šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293 (Āris)

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS, PIEKABES un lauksaimniecības inventāru. Tālr. 25357742.

MEŽUS, cirsma, malķu. Tālr. 26544462.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLĒPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

PSRS **RADIODETAĻAS**, aparatūru. Tālr. 20267975.

Pērku pirmskara **MONĒTAS**. Tālr. 28850080.

Pērku apaļas un ovālas **DZINTARA** krelles, piespraudes, kulonus. Tālr. 20323336.

SENAS LIETAS muzeja izveidei – lielas vīna pudeles, darba instrumentus, traukus, ikdienas priekšmetus un citas senas lietas. Samaksa uz vietas. Tālr. 29247670.

Briežu **RAGUS**, brauc pakāj. Tālr. 29886349.

LOGI DURVIS ŽALŪZIJAS
Lielā iela 30, Jelgava
20877777
latvijaslogi@inbox.lv

DAŽĀDI

AUTOMAŠĪNU Audi, VW, Škoda remonts, diagnostika un rezerves daļas. Atrodas Kuldīgā, Graudu ielā 5a. Darba laiks 10.00–18.00, zvanīt iepriekš pa tālr. 27119840.

Labojam un mainām **JUMTUS**, fasādes siltināšana, koka darbi, materiālu piegāde. Tālr. 22407371.

Tīrām, remontējam **AKAS**. Tālr. 26990277.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 26018109.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsnu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

MEŽA stādīšana, **JAUNAUDŽU** kopšana. Bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Piedāvā no **BIOLOĢISKĀ ZĀLĀJA PĻAVĀM**: pļaut zāli sienam, siena rulus, arī smalko sienu mazajiem dzīvniekiem. Cena, vienojoties pa tālr. 29126139.

KAPU SVĒTKU DIEVKALPOJUMI A.D. 2021.

KULDĪGAS SV. KATRĪNAS DRAUDZĒ

RUMPJU KAPOS –
sestdien, 3. jūlijā, 10.00
LĀČPLĒŠA KAPOS –
sestdien, 3. jūlijā, 11.00
SEĢĻU KAPOS –
sestdien, 3. jūlijā, 12.00
CELMU KAPOS –
sestdien, 3. jūlijā, 13.00
BAUŅU KAPOS –
sestdien, 3. jūlijā, 14.00
GRIĶU KAPOS –
sestdien, 3. jūlijā, 15.00
SILARĀJU KAPOS –
sestdien, 31. jūlijā, 10.00
PĻAVSARGU KAPOS –
sestdien, 31. jūlijā, 11.00

PŪCES KAPOS –
sestdien, 31. jūlijā, 12.00
MAŅĢENES KAPOS –
sestdien, 31. jūlijā, 13.00
UPESOSTU KAPOS –
sestdien, 31. jūlijā, 14.00
KULDĪGAS MEŽA KAPOS –
svētdien, 1. augustā, 12.00
BIŠAVU KAPOS –
sestdien, 14. augustā, 10.00
RIMZĀTU KAPOS –
sestdien, 14. augustā, 11.00
GIŅU KAPOS –
sestdien, 14. augustā, 12.00
PELČU CENTRA KAPOS –
sestdien, 14. augustā, 13.00

VĀRMES SV. MIĶĒLA DRAUDZĒ

KŪLU KAPOS –
sestdien, 14. augustā, 12.00
DREIMAŅU KAPOS –
sestdien, 14. augustā, 13.00
SPĀRU KAPOS –
sestdien, 14. augustā, 14.00

ALEKŠA KAPOS –
svētdien, 5. septembrī, 10.00
BUSKU KAPOS –
svētdien, 5. septembrī, 11.00

PIKC Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums

pēc pabeigtas pamatskolas četrgadīgās programmās ar pilnu vispārējās vidējās izglītības ieguvu mācās šādas prasmes un kompetences:

- **mēbeļu galdnieks** konstruē, izgatavo, uzstāda un iebūvē mēbeles;
- **stila mēbeļu modelētājs** datorprogrammās un maketos projektē mēbeļu dizainu, modelē stila mēbeles atbilstoši interjeram, daudzveidīgās tehnikās izstrādā koka dekoratīvos meistardarbus un interjera elementus;
- **datorizēto kokapstrādes iekārtu galdnieks** speciālajās profesionālajās datorprogrammās projektē, modelē mēbeles, to detaļas, būvgaldniecības elementus, tos izstrādā datorizētajos darbgaldos, veido prototipus virtuālajā vidē un 3D;
- **restaurācijas tehniķis** pēta, izzina vēsturi, analizē vēsturiskos apstākļus priekšmetiem, materiāliem vai konstrukcijām, dodas izpētes ekspedīcijās, strādā ar vēstures, kultūras vērtību un mantojuma saglabāšanu, konservāciju, restaurē, atjauno, protezē, āderē, zeltina, marmorizē, virtuāli modelē;
- **tūrisma pakalpojumu konsultants** iepazīst Latvijas un Eiropas tūrisma resursus, dodas tūrisma maršrutēšanas mācību braucienos, apgūst gida un tūristu grupas pavadona prasmes, plāno, organizē un īsteno daudzveidīgas tūrisma aktivitātes. KTTT nodrošina sertifikāciju starptautiskās rezervācijas programmā *Amadeus*;
- **viesu uzņemšanas dienesta speciālists** apgūst viesu uzņemšanas dienesta prasmes visdažādākajās tūristu mītnēs (viesnīcās, viesu namos, kempingos u.c.), kā arī uzņēmumos, kuri plāno un īsteno pasākumus un tūrisma aktivitātes. KTTT nodrošina sertifikāciju starptautiskajā rezervācijas programmā *Ericsoft*;
- **pavārs** apgūst produktu uzturvērtību un ēdienu gatavošanas tehnoloģiju, kalkūlē un izstrādā ēdienkartes, izzina jaunu produktu garšu īpašības un gatavošanas tehnoloģiju, izstrādā jaunu ēdienu receptūru, attīsta kompetences kulinārajā mākslā. KTTT nodrošina arī viesu apkalpošanas zināšanu un prasmju apguvi;
- **konditors** gatavo tortes, cepumus, smalkmaizītes, desertus, šokolādes, zefīra, trifeļu un pralinē meistardarbus, izstrādā receptūru sāļiem un saldiem konditorejas ražojumiem no dažādām mīklām, attīsta kompetences konditorejas mākslā;
- **automehāniķis** diagnosticē transporta bojājumus, remontē, veic transporta tehnisko apkopi, apgūst metināšanu, lodēšanu un virpošanu. KTTT nodrošina šofera tiesību teorētisko apguvi;
- **loģistikas darbinieks** plāno, noformē, organizē un īsteno vietējos un starptautiskos kravu vai pasažieru pārvadājumus, veic noliktavu organizāciju vairumtirdzniecībā, mazumtirdzniecībā, ražošanā. KTTT nodrošina noliktavu transporta elektrokāra sertifikāta ieguvu.

LĪDZJŪTĪBAS

*Noriet saule vakarā,
Meža galus zeltīdama;
Nolīkst klusi sirmā galva,
Saules ceļu aiziedama.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Aldim Dambergam, no tēva atvadoties.

E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas kolektīvs

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt...*

/S.Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu skolotājai Guntrai Krūkliņai un tuviniekiem, tēti mūžībā pavadot.

9.b klases absolventi un vecāki

*Asaras kā vēlas lāses
Dvēselē list un list.
Mātes Mīlestība glāsta
Vakar, šodien, rīt.
Tā paliek mūsos –
Tai nāve netiek klāt.*

/G.Ulmane./

Dzīlās sērās paziņojam,
ka mirusi
SKAIDRĪTE PĒTERSONE
(26.03.1939.–29.06.2021.).
Izvadīšana 2021. g. 4. jūlijā
13.00 Sakaru kapos Sermītē.
Piederīgie

*Vairs manis neesot,
Ak, neticiet, es esmu
Ar jums, starp jums
Ar maigo ziedu dvesmu
Ik rāsas pīlienā, kas saulē lās,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās.*

/I.Rudene./

Otdien, 6. jūlijā, 14.00
Kalna kapos pieminēsim un
zemes mātes klēpim atdosim
brāli, tēti un vecdētiņu
AIVARU RAĢI.
Pulcēsimies pie kapu
galvenajiem vārtiem.
Piederīgie

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis
25466688.

No 1. jūlija līdz 30. jūlijam
Kuldīgā, Līvijas Rezevskas
izstāžu zālē
Mucenieku ielā 19,
**Zandas
Martinsones
darbu izstāde.**
Darbi
mezglušanas tehnikā.

VĀRDADIENAS

No 2. līdz 10. jūlijam

2. Lauma (1762), Ilvars (466), Halina (42)
3. Benita (928), Everita (435), Verita (26), Emerita (120)
4. Ulvis (140), Uldis (6519), Sandis (3166), Sandijs (673)
5. Andžs (55), Andžejs (364), Edīte (2294), Esmeralda (155)
6. Anrijs (449), Arkādijs (772)
7. Alda (745), Maruta (1454)
8. Antra (2300), Adele (550), Ada (74)
9. Zaiga (1499), Asne (14), Asna (4)
10. Lija (695), Olivija (526), Oliveris (1907), Odrija (612)

Populārākie: Antra un Uldis

„Tikai ne Edīte”

Edīte Krasnopa, Vārmes pagasta bibliotēkas vadītāja:
– Manu vārdu izvēlējās mamma. Viņu iedvesmoja slave-nā franču dziedātāja Edīte Piafa. Reizēm vārds man tiek mainīts. Es spēlēju Vārmes amatiereteātrī, un mūsu režisore bieži mani nosauc citā vārdā, tikai ne par Edīti. Esmu saukta par Agnesi un Edvīnu – pie tā esmu pieradusi. Ja dzirdu, ka sauc kādu citu vārdu, tad zinu, ka tā esmu es. Kad mācījos skolā, pazinu ļoti maz meiteņu ar tādu vārdu. Kad sāku mācīties Skrundā, tad klasē vēl viena parādījās. Dzīvojot Vārmē, nu jau pazīstu daudz vairāk vārdamāsu. Parasti vārdadienā ciemos atbrauc dēls ar ģimeni, un es laiku pavadu ģimenes lokā. Strādāju bibliotēkā, un arī lasītāji mani apsver. Vēl Ēdoles amatiereteātris, kurā esmu režisore, vienmēr mīļi apsver. Kuram gan nepatīk jauki pārsteigumi?

JOKI

Ja no manas dzīves izņemtu darbu un alkoholu, pāri paliktu tikai braukšana sabiedriskajā transportā.

Laipni lūgti 40 gadu vecumā! Tagad jūs nogurstat pat no gulēšanas.

Parkā jaunais tēvs šūpo ratiņus, kuros brēc bērnelis, un visu laiku atkārtō:

- Tikai mieru, Andri! Nomierinies, Andri!
- Garām iet kāds vecāks kungs:
- Bērnu nevarat nomierināt? Labāk paņemiet Andrīti rokās!
- Tēvs:
- Andris esmu es! Es esmu Andris!

VIKA SIA «Vika Wood»
kokzāģētava **PĒRK**
egles un priedes zāģbaļķus.
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

www.kurzemnieks.lv
Abonē e-avīzi
un lasi jaunākās
ziņas savā
datorā!

BALTU KOKS «»
PĒRK MEŽUS,
CIRSMAS, APAĻKOKUS
20080040 | www.baltukoks.lv

SIA LATEIRA

- **Pērk cirsma, meža īpašumus.**
- Pērk ozola un oša kamīnmalku (3m): mežā, pie ceļa vai ražotnē.
- Palīdz noformēt dokumentus.
- Veic cirsma stigošanu, dastošanu, novērtēšanu.

☎ 27030802 (Tpašumi, cirsma),
29997742 (kamīnmalka),
✉ info@lateira.lv.

DĀRZA DARBI

Ārija Rudlapa, agronome

No 7. līdz 13. jūlijam
7., 8. jūlijs. Sakņu dienas. Novāc agros kartupeļus un citus sakņu augus tūlītējam patēriņam un īslaicīgai uzglabāšanai. Apstrādā augsni papuves laukos. Sēj melnos rutkus, rāceņus un turnepšus. Nostiprina nogāzes, klāj celiņus, ierok sētām stabus u.tml.
9. jūlijs. Ziedu diena. Sakopj puķu dobes. Griež zarus pirts-slotām. Vāc ārstniecības augus. Lasa ogas un gatavo ievārījumu.

Pārstāda Irisus un citas pavasarī ziedošas ziemcietes. Ievāc puķu sēklas. Apgriež dekoratīvos krūmus un dzīvžogus.

10. jūlijs. No sēšanas un stādīšanas ieteicams atturēties. Apstrādā augsni papuvē, ravē un rušīna. Pļauj nezāles.

11. jūlijs. Lapu diena. Sēj zaļmēslojuma augus, vasaras otrajai pusei piemērotu šķirņu salātus un garšaugus. Augus laista.

12., 13. jūlijs. Augļu dienas. Lasa ogas. Novāc gurķus, tomātus, kabačus. Vāra ievārījumu, spiež sulu, konservē. Normē ražu augļu kokiem, veido vainagu ķiršiem, apgriež vīnogas. Neatstāj novārt arī tomātus.

LAIKA PROGNOZE

Karstas dienas, gaišas naktis

Kā rāda sinoptiķu prognozes, vismaz jūlija pirmajā dekādē turpināsies silts, brīžiem pat karsts laiks. Ik dienu kaut daļā valsts veidosies arī pa negaisa mākonim, bet tie aptvers nelielus apvidus un būs īslaicīgi, tādēļ pārsvarā laiks būs saulains un sauss.

Vēl pāris nedēļu turpināsies gaišās naktis, kādas kopš jūnija rada sudrabainie jeb mezofēras mākoņi. Par baltajām naktīm gan tās nevar saukt, jo tās var vērot tikai tajos ģeogrāfiskajos platumos, kas lielāki par 60 grādiem. Latvijā šajā laikā naktis ir īsas, bet gaišas tad, ja debesīs nav tumšu lietus mākoņu un ja parādās tādi kā spalvu mākoņi, kas atrodas daudz augstāk un atstaro saules gaismu. Parasti tie redzami baltā vai gaiši zilā krāsā – sociālajos tīklos jau ievietotas šogad uzņemtas fotogrāfijas.

Sudrabaino mākoņu parādīšanos neesot iespējams prognozēt, novērojumiem vajadzīga skaidra nakts un labi pārrēdzams

debesjums, īpaši ziemeļu virzienā. Neparastie mākoņi visbiežāk parādās pusotru stundu pēc saulrieta: tad pie mums šķietami gulēt aizgājušī saule atspīd mezofēru, bet zemākie atmosfēras slāņi atrodas Zemes ēnā. Un šie mākoņi var būt redzami vairākas stundas dažādā spilgtumā.

Brīvdienas Viduskurzemē būs saulainas, gaisa temperatūra – līdz +26 grādiem, naktī nebūs zem +16. Valdīs lēns A, ZA vējš. Prognozēta skaidra nakts uz svētdienu un pirmdienu, bet par sudrabainajiem mākoņiem ziņu iepriekš nav. Līdz nedēļas vidum saglabāsies diezgan silts laiks, trešdien un ceturtdien būs pat +28 grādi. Nedēļas sākumā Kuldīgā iespējams īslaicīgs pērkona lietus.

Meteorologi atgādina, ka ugunsbīstamība paaugstinās, tādēļ dabā ar uguni jābūt sevišķi piesardzīgiem, tāpat dienas vidū arvien ir spēcīgs ultravioletais starojums.

Daina Tāfelberga

Stipro skrējiens Ēdolē – ar pārsteigumiem

Ēdoles pirmajā Stipro skrējienā pirms Jāņiem pieteicās 15 dalībnieku, bet trīs kilometru trasi lielajā tveicē pieveica desmit. Taču karstums nav bijis vienīgais piedzīvojums.

Meiteņu grupā pirmajā vietā – Zane Vingra, otro vietu dalīja Samanta Pētersone un Samanta Kožurova, trešajā vietā – Emīlija Gudermane. Puišiem pirmais – Tomass Sembiņš, otrais – Mārtiņš Šteinbergs. Dalībnieki saņēma piemiņas medaļu, bet uzvarētāji – arī kausu.

Ēdoles pirmsskolas bērnu grupas auklīte un pagasta sporta organizatore Sandra Ēķe stāsta: „Maršrutā bija 14 kontrolpunktu. Tajos atradās bērni, kuri tika informēti, kas kontrolpunktos jādara, un izsniedza skrējējiem ūdeni karstajā dienā. Trase bija sarežģīta, tādēļ tika noteikts vecuma ierobežojums – no 14 gadiem. Starts atradās pie dzimnavezera. Tālāk maršruts veda pa Upes ielu līdz stadionam, kur sākās grūtību pārvarēšana – riepju siena. Tālāk caur Pinku pļavu līdz ugunsdzēsēju sienai un cauri vēl vienai pļavai, aiz kuras bija novilkta barjeras. Pēc tam trase veda uz finišu starta vietā.

Desmit dalībnieku trasi pieveica: jaunākajam bija nepilni trīs gadi, vecākajam – 48. Mēģināsim skrē-

Ēdoles sporta organizatore Sandra Ēķe kopā ar izpalīdzīgo bērnu komandu, kas Stipro skrējiena dalībniekiem norādīja virzienu un dienas svelmē viņus padzirdīja.

jienu ieviest kā tradīciju. Tas bija padomā jau sen, bet līdz galam neizdevās īstenot. Liels paldies jāsaka pagasta pārvaldei un ēdolniekiem, kuri iznomā SUP dēļus! Sakarā ar kovidu cilvēki ļoti iesēdējušies – ir labi, kā ir, un daudziem netiek neko darīt, bet mums ir labi pat ar pāris dalībniekiem.”

Par izjūtām stāsta uzvarētāja Z.Vingra: „Uz skrējienu braucu piedalīšanās pēc kā kādreizējā ēdolniece. Vēlējos labi pavadīt laiku, iesaistīju arī māsu. Mērķis bija tikai noskriet. Ļoti interesanti bija nezināmie momenti – vieta it kā pazīstama, bet nav zināms, ko

sagaidīt. Skrējienā pa briķšiem jāseko norobežojošajai lentei, jāskatās, kur kāju likt. Tas bija grūtākais. Viss pārējais atgādināja skolas laika sporta stundas. Liels pārsteigums, ka mani nosauca kā uzvarētāju, – tas ir neviltots pārsteigums! Karstums bija ļoti liels, bet par ūdeni bija padomāts – katrā kontrolpunktā varēja padzerties vai aplieties, un vienā vietā bērni arī apšļakstīja. Tas bija ļoti patīkami.”

Jānis Siliņš
Pasākuma rīkotāju arhīva foto